IDROTTSSEKTIONEN

IDROTTSSEKTIONEN nämns första gången i klubbens årsberättelse 1929 och därifrån hämtar vi följande: " Idrottssektionen har under året arbetat särskilt förtjänstfullt och har följderna härav blivit att klubben nu har en god trupp i allmän idrott. Klubben har överenskommit med IF Kamraterna Örby om årligen återkommande klubbmatch i allmän idrott".

Men redan året innan – alltså 1928 – började sektionen skriva rapport om den påbörjade verksamheten. Första sektionen bestod av följande personer: B. Bäckström, ordf. J. Gänger, sekr. Å. Bågenholm, W. Ahlqvist, Alf Johansson, H.Lindblad och A. Eckerström. Av dessa har B. Bäckström och Å. Bågenholm varit utsedda till starters, de övriga till tidtagare och andra funktioner.

Träningen har under året bedrivits under måndagar och onsdagar, med tidvis mycket god tillslutning. På hösten arrangerades de första Klubbmästerskapen. Till dessa uppsattes 30 priser fördelade på 10 grenar. Alltså en ganska frikostig inledning, prismässigt sett. Främste prishämtare blev, liksom många år framåt, Manfred Johansson.

Klubbmästerskapen, som arrangerades i början av augusti. Enligt protokollet följdes tävlingarna med stort intresse av både medlemmar och utomstående samt lämnade följande resultat:

100 meter, 6 deltagare: 1 Åke Bågenholm 12,4 sek. 2 Bertil Johansson 12,9. 3 Wilh. Ahlqvist 12,9..

400 meter, 5 deltagare: 1 Manfred Johansson 60,6 sek. 2 Bertil Johansson 60,9. 3 Åke Bågenholm 60,9.

1500 meter, 8 deltagare: 1 Manfred Johansson 4.50,5 min. 2 Gösta Lundqvist 5.23,8. 3 Bertil Johansson 5,29,

5000 meter, 6 deltagare: 1 Gösta Lundqvist 18,52 min. 2 Alf Johansson 19,17 3 Tage Blom 20,36.

Höjdhopp, 7 deltagare: 1 Manfred Johansson 1,60 m. 2 Åke Bågenholm 1,55, 3 Artur Broberg 1,55.

Längdhopp, 6 deltagare: 1 Manfred Johansson 5,47 m. 2 Åke Bågenholm 5,45. 3 Bertil Johansson 5,30.

Stavhopp, 5 deltagare: 1 Artur Broberg 2,65 m. 2 Nils Ivarsson 2,30. 3 Tage Blom 2,20.

Kula, 4 deltagare: 1 Wilh. Ahlqvist 10,36 m. 2 Bertil Johansson 8,30. 3 Åke Bågenholm 8,18.

Diskus, 6 deltagare: 1 Manfred Johansson 30,96 m. 2 Nils Ivarsson 25,14. 3 Karl Svensson 25,05.

Spjut, 10 deltagare: 1 Wilh Ahlqvist 40,58 m. 2 Manfred Johansson 34,50. 3 Artur Broberg 31,82.

Den bäste i varje gren är sålunda SIK:s förste klubbmästare och deras

resultat de första klubbrekorden.

I betraktande av det dåliga vädret under sommaren, med få tillfällen till träning samt att det är den första säsongen allmän idrott bedrives å SIK:s nya idrottsplats, få resultaten anses ganska goda.

Sektionen har under året även drivit propaganda för idrottsmärket och har tills dato samtliga prov uppfyllts av två personer nämligen Nils Ivarsson och Eric Carlsson. Utöver dessa två avlades under hösten prov av Åke Bågenholm, Manfred Johansson, Siri Carlsson och Karin Uhrbom.

Manfred, eller "Manne" som blev hans smek namn i idrottskretsar, kan till stor del ta äran åt sej att "allmänidrotten" eller friidrotten, som så småningom blev benämningen, kom upp på en så hög nivå i SIK.

Han var en av eldsjälarna i Svenljunga AIK, som på 1920-talet under primitiva former utövade sin idrott i "Åkarns skog" där han var en av dom dominerande grabbarna, när det gällde att springa fort, hoppa högt eller långt eller kasta långt. Tack vare att hans far, Otto Johansson, gratis upplät marken bidrog han till att friidrotten fick en puff framåt i samhället.

När, efter några år, grabbarna i AIK tröttnat på sitt primitiva idrottsutövande tog dom steget över till "konkurrenten" SIK, som hade bättre resurser att erbjuda. Övergången skedde 1926 och då hade dom med sej en del materiel och det var välkommet, ty ekonomin i SIK var inte så värst lysande.

Som tidigare nämnts skulle en klubbmatch utkämpas mot IFK i Örby och det var IFK som tog initiativet till denna 1929. Därför skulle första tävlingen gå i Örby. Inbjudan kom till en träff på Örby idrottsplats den 14 juli. IFK hade ännu inte fått några finare banor, men båda lagen hade i alla fall samma förutsättningar. En festlig inramning av tävlingarna gjorde att det hela blev lite extra "högtidligt". Bl.a. var programflickorna och dom som skötte försäljningen skrudade i klubbens blå-vita färger.

Som väntat hade SIK-arna inte mycket att hämta i löpningarna, ty IFK:s Mårten Klasson vann 100, 400 och 1500 meter samt var med i det segrande stafettlaget. Men sen tog SIK-arna initiativet och lade beslag på alla grenar utom kula. När slutresultatet summerades var det SIK som stod som segrare med poängen 64 mot 54 för IFK. Därmed fick SIK första inteckningen i vandringspriset, som skulle erövras tre gånger för att bli ständig egendom. SIK tog sex grensegrar, varav två av Manne och Nils Ivarsson och en var av Wilh. Ahlqvist och Karl Josefsson.

Prisutdelningen förrättades under trivsamma former i samband med arrangörernas festligheter i deras fina park invid Öresjön. Det var ett belåtet idrottsgäng som återvände till Svenljunga efter sin första lyckade tävling, den enda för året. Men man var inställd på att IFK skulle ladda upp för att ta revansch nästa år.

Nästa år, alltså 1930 skickade SIK en inbjudan till Örby, om dom var intresserade för en tävling på Högelid den 31 augusti. Jodå, dom var tävlingssugna och på utsatt tid kom ett vältränat gäng för att göra upp om vem som var bäst. Dom hade en del nya namn, som skulle visa sej vara fina förstärkningar för laget.

"Manne" var för dagen i praktslag och plockade hem 400 m. - höjd - längd och tresteg, medan Karl Josefsson klarade diskussegern. Resten av grenarna såg IFK-arna som segrare, således fem grenar per klubb. IFK hade dock fler andramän, som tog poäng och dessutom avgjorde dom stafetten till sin fördel. Slutpoängen blev 64 till IFK, medan SIK fick nöja sej med 55.

Resultatmässigt sett var denna match ett strå vassare än i fjol, men banorna var också mer resultatvänliga, vilket bidrog till att flera person- och klubbrekord slogs.

Under året utkämpades ytterligare två matcher. Dels en mot Skene IF på deras hemmabana, med vinstresultatet 66 mot Skenes 51. Dels en mot Rydboholms SK i Rydboholm och där blev segersiffrorna 59 mot 47. Där inträffade en unik händelse i stavhoppstävlingen. När Artur Broberg började sikta mot höjderna visade det sej att hoppställningen inte orkade med. Man fann dock på råd. Två tomma läskedrycksbackar skaffades fram och pallades under ställningen. Tävlingen kunde fortsätta och Artur klarade 3,50 meter, en höjd som han aldrig tidigare uppnått. Alltså kunde ett nytt klubbrekord noteras. Så småningom skulle han ytterligare förbättra detta rekord med 10 centimeter.

Fina resultat, om man betänker att den tidens hoppare inte hade tillgång till senare tiders smäckra stål- eller glasfiberstavar. Nej, sådana moderniteter fanns inte att tillgå, ens för elithopparna. Det var bambustavar för hela slanten och dom måste skötas perfekt för att inte skadas. Dom var ömtåliga för både sol och fukt. Därför försågs dom med bandage av isoleringsband till hela sin längd, vilket ju inte bidrog till att dom blev lättare att handskas med.

Vid samma rydboholmstävling gjorde Manne ett av sina hittills bästa tävlingshopp, då han "saxade" sej över 176 cm. Tidigare på säsongen hade han ålat sej över 180 cm. två gånger och var därmed en av Västergötlands främsta i grenen. Även Artur hade en perfekt saxstil, med vilken han klarade 170 cm. Den Californiska- och senare Dykstilen var ännu inte uppfunna, utan det saxades allmänt på tävlingarna vid den tiden.(Den s.k. "Floppstilen" kom betydligt senare och med den tycks hopparna kunna nå oanade höjder.)

Inte heller hade hopparna nån mjuk plastkudde att landa på, som är fallet på senare år. Det var ganska hårda grusgropar, så det kunde bli rätt kännbara markkontakter. Speciellt då groparna inte alltid var tillräckligt uppgrävda, vilket särskilt stavhopparna fick känning av.

1931 var det åter dags för ett besök i Örby. Klubbarna hade nu en inteckning var i vandringspriset och båda klubbarna var stridslystna. Skulle det bli SIK eller IFK som skulle få namnet på priset i år ? Manne och Co jobbade för fullt och ledde knappt före den avslutande stafetten. Vid dom tidigare mötena hade IFK-arna växlat snabbare varför man kunde vänta att så blev fallet även nu. Så blev det också och IFK vann med en enda poäng, varför slutställningen skrevs till 60 - 59. Jämnare kunde matchen inte slutat, men man måste konstatera att bästa laget vann.

Manne bärgade hem 3 grenar vilket gav 23 poäng tillsammans med hans 2 andra- och 1 tredjeplacering. Artur vann stav och Erik Blixt diskus.

Efter säsongens slut kunde idrottssektionen konstatera att året varit bra, det hittills bästa i den unga klubbens historia. Med Manne som ankare hade IK Ymer, Borås och Fritsla IF besegrats i klubbmatcher å Högelid och dessutom hade Manne och Artur varit flitiga på tävlingbanorna i såväl nationella tävlimgar som landskapsmatcher och DM-tävlingar.

Flera av dom tidigare klubbrekorden hade förbättrats i sommarens tävlingar. Manne svarade för 4 av dessa förbättringar nämligen: 100 m. 11,5 sek. 400 m. 55,4 sek. längd 6,30 m. tresteg 12,59 m. kula 10,89 m. Bertil Johansson löpte 1500 m. 4.44,0 min. Artur Broberg klarade 3,30 m. i stav. Erik Blixt förbättrade diskusrekordet till 33,41 m.

Kanske berodde den goda resultatsäsongen på att boråsaren Emil Häggström under några dar var i Svenljunga och gav grabbarna träningsråd ?

1932 var frågan: Ska vi klara av att snuva IFK på segern och inteckningen i vandringspriset? Då hade vi tur att ha hemmabana och 24 juli gick den betydelsefulla matchen å Högelid. Som vanligt blev det en jämn tävling och SIK-arna lyckades klara hem segern med 3 poäng. Det blev 61 för SIK och 58 för IFK och således var ställningen nu 2 - 2 om vandringspriset.

Programenligt var det Manne som stod för dom flesta poängen i det han vann 4 grenar, medan Artur Broberg tog en seger i stav. 400 m. höjd, längd och tresteg var Mannes segergrenar. Till den bäste poängplockaren i varje lag var uppsatt ett pris och Manne med sina 24 poäng var överlägsen, medan Allan Kry, IFK kom upp till 11 poäng.

Enligt sektionens sammanfattning av årets tävlingsdeltagande fanns det SIK-are med på inte mindre än 14 tävlingar. Alltså ett rekord i sitt slag. Mest gällde det, som vanligt, Manne och Artur som var tävlingssugna och därmed bidrog till en fin årstatistik.

1933 skulle avgöras vem som skulle slutgiltigt få behålla vandringspriset i kampen SIK - IFK. Tyvärr blev det inget avgörande, då IFK inte var intresserade av någon tävling. Troligen berodde det svalnade intresset på att klubben mist en del av sina bästa grabbar. Det var en besvikelse för dom tävlingssugna SIK-arna, som säkert skulle gett IFK-arna en kamp.

Men det fanns andra tävlingsintresserade föreningar och en av dom var Kinna IF. Vid en match mot dom å Högelid den 23 juli avgick våra grabbar med segern. Poängskillnaden var så stor som 126 mot 91.

I sammanlagt 12 tävlingar deltog klubbens grabbar under året och nu har en hel del juniorer börjat sticka upp och delta. Friidrottsintresset har börjat sprida sej också till andra föreningar i Kind, vilket är glädjande. Då finns det möjlighet till utbyte på fler håll än tidigare.

1934 skulle bli ett år som skulle komma att ge möjligheter till det ökade utbyte som är önskvärt.

IDROTTENS DAG firades för första gången med tävlingar å Högelid den 10 juni. Inbjudna var friidrottsutövande föreningar i Kind och SIK-arna skötte sej fint eftersom dom var ganska tävlingsvana efter alla utkämpade klubbmatcher under dom år klubben fungerat.

KINDS IDROTTSRING bildades på våren och initiativtagare till den var Wilhelm Ahlqvist, som tillsammans med Berthel Bäckström och Alf Johansson sammankallade till ett möte med inbjudna representanter från föreningar i Kind. Det var i samband med matcherna mot IFK Örby som tanken på en dylik sammanslutning kom upp. I Mark fanns nämligen Marks Idrottsring, som bildats för att kunna samordna olika idrotter bland föreningarna i Mark.

Starten blev tämligen blygsam, med förutom SIK, Limmareds IF, Strömsfors IS och Uddebo GoIF. Senare på året tillkom också Dalsjöfors GoIF, vilket skulle komma att betyda mycket för friidrotten i Kind.

Svenljunga IK blev arrangör för första Kindsmästerskapen och därvid tog SIK-arna 5 mästerskapstecken. Elis Hallberg vann längd och tresteg, Artur Broberg höjd och stav och Erik Josefsson spjut.

För första gången fick juniorerna ställa upp i en klubbmatch, där motståndarna var Uddebo GoIF. Poängställningen blev SIK 57 - Uddebo 41.

Kindsringen skulle framdeles komma att utkämpa en hel del matcher mot andra föreningar eller idrottsringar. Premiär blev det i år, då Kind mötte Ulricehamns IF i Ulricehamn. Ulricehamn, som då var en stark förening blev för svåra för kindsgrabbarna, vilka dock hade en del reserver som var för orutinerade.

1935 blev ett livligt tävlingsår, som inleddes med en juniormatch mot Uddebo GoIF. Där blev det förlust med siffrorna 47 mot 51.
Även seniorernas uppgörelse med Kinna IF gav en förlust med 46 poäng mot Kinnas 52.

Rydboholms SK gästade Högelid och mötet resulterade i SIK-seger med 55,1/2 mot 52 1/2. När Dalsjöfors GoIF mötte SIK i en match delades poängen broderligt. Resultatet blev 47 - 47.

Årets Kindsmästerskap gick i Dalsjöfors och där tog SIK-arna hem 5

mästerskapstecken, varav Artur Broberg blev dubbelmästare i höjd med 1,73 m. och i stav med 3,20 m. Ivar Johansson satte nytt klubbrekord i längd med 6,42 m. och Elis Hallberg med likaså nytt rekord i tresteg med 13,70 m. Erik Josefsson tog femte tecknet i spjut där han kastade 46,76 m.

Ytterligare rekordförbättringar blev det i matchen Kind - Ulricehamns IF. I matchen som blev oavgjord 76 - 76 poäng noterade Elis Hallberg nya rekord i längd och tresteg. Resultaten löd på 6,58 m. resp. 13,77 m. Längd- och trestegsresultaten var också nya Kindsrekord. Ett av dom bättre resultaten var o ckså Artur Brobergs 3,45 m. i stav.

Ännu en friidrottskamp utkämpades under året och den gick i Kindsringens regi och motståndare var Marks Idrottsring. Denna gången var kindgrabbarna för svaga och fick se sej slagna med 118 - 101. Också i denna tävling fick ett klubbrekord stryka på foten i det att Artur Broberg hoppade 15 cm. högre än någon gång tidigare. Stavhoppsribban låg på 3,60 m. när han seglade över den och ett nytt rekord var ett faktum. Men det var inte bara klubbrekord utan även Kindsrekord och det har stått sej genom tiderna. Artur har nämligen aldrig fått någon efterträdare i denna högtflygande gren.

1936 var ett år då ett tiotal tävlingar med SIK- inslag förekom och ytterligare rekordslagningar noterades. Idrottens Dag firades för andra gången å Högelid på försommaren med, för årstiden, skapliga resultat. Årets Kindsmästerskap, också det å Högelid, gav ett nytt klubb- och Kindsrekord. Det var Erik Josefsson som slungade spjutet 50, 15 m.

Juniorerna fick också vara med i leken i klubbmatcher mot Länghems IF:s seniorer och vann första matchen med 52 - 44 och i returen med 53 - 42.

Även i år utkämpade Kindsringen två matcher med deltagande av SIK-are. Såväl matchen mot Mark som mot Falkenbergs IK vanns och såväl Artur Broberg som Elis Hallberg bidrog till segern med fina resultat.

Till DM i friidrott hade SIK anmält Artur Och Elis och båda skötte sej så bra att dom hemförde 2 DM-tecken. Artur ålade sej med stavens hjälp över 3,40 m. och Elis skuttade hela 13,96 m. Därmed toppade dom båda årsstatistiken inom distriktet. Trestegsrekordet har visat sej vara av så hög klass att det fortfarande finns kvar i Kindsringens rekordtabell.

1937 inleddes tävlingssäsongen med KM i terräng i Tvärred, där Herne Johansson fick en andraplacering i seniorklassen.

Enligt sektionens sammanfattning av årets verksamhet har sju klubbmatcher utkämpats och därvid är det mestadels juniorer som fått representera. Orsaken därtill har varit att flera av dom äldre grabbarna tröttnat och lagt spikskorna på hyllan. Men i Kindsringens match mot Markringen deltog med framgång flera SIK-are och det blev kindsseger. Glädjande nog har flera juniorer börjat sticka upp och konkurrera med "gamlingarna". En av dom, Knut Josefsson,

började närma sej klubbrekordet i spjut. I en klubbmatch mot Dalsjöfors GoIF kastade han längre än någon av dom andra och nådde resultatet 45,55 m.

Dalsjöforsarna, som kommer alltmer i friidrott, vann matchen med 48,5 poäng mot SIK:s 45,5 poäng. Elis Hallberg, som alltmer började överta Mannes roll som mångkampare vann tresteg samt blev tvåa i längd och höjd.
Herne Johansson hade den otacksamma uppgiften att tampas med Dalsjöforsarna Karl-Erik Johansson och Olof Fråån, som taktiklöpte och förvisade honom till tredjeplatsen. Dessa båda tillhörde vid den tiden eliten inom Kindsringen.
Vid tävling i Gislaved noterade Herne 9.25,2 min. på 3000 m. och dessutom blev han sjua i sin klass i Ymers terräng.

En ny gren kom med på programmet under året, nämligen släggkastning och det var Bertil Svensson som stod för bra placeringar i denna svåra teknikgren. Han deltog i ett par tävlingar och vid DM i Tidaholm slungade han iväg släggan 35,22 m. och blev därmed bronsmedaljör. Vid samma DM fick Artur Broberg och Elis Hallberg samma placeringar i stav och tresteg. Bertil förbättrade sitt resultat under året till 36,23 m. vilket blev första klubb- och kindsrekordet som noterats vid säsongens slut.

1938 ställde en del SIK-are upp i vårens terränglopp Ymers terräng och Kindsmästerskapen, men några mer framträdande placeringar nåddes inte.
Till Gislavedsspelen sände SIK en trupp och där såg två nya klubb- och Kindsrekord dagens ljus. Artur Broberg klarade 1,78 i höjd och Knut Josefsson 50,56 m. i spjut.

I Dalsjöfors blev det ett knappt nederlag i en klubbmatch, där poängen 47 - 46 noterades i dalsjöforsfavör. Bland dom bättre resultaten kan nämnas Harald Karlssons 11,6 sek. på 100 m. och Gunnar Johanssons 57,6 på 400 m. samt Artur Brobergs 1,75 i höjd. Knut Josefssons 49,75 i spjut och Elis Hallbergs 6 m. i längd gav också bra placeringar i prislistan.

Harald Karlsson tog två KM-tecken vid junior-KM i Tranemo i längd och tresteg. Resultat 5,64 och 11,89 meter.
Juniorerna hade tre uppgörelser med juniorerna i Uddebo och Ambjörnarp i triangelmatcher. I Ambjörnarp blev resultatet Svenlj. 89 p. Uddebo 61 p. och Ambjörnarp 64 p. I Uddebo blev siffrorna Svenlj. 79 p. Uddebo 62 p. Ambjörnarp 52 p. Finalen i Svenljunga gav resultatet Svenlj. 98 p. Uddebo 43 p. Ambjörnarp 63 p. Slutställning efter samtliga matcher: Svenljunga 226 p. Uddebo 166 p. Ambjörnarp 179 p.

Namn att nämna för goda resultat och placeringar under året är Harald Karlsson och Gunnar Johansson i 100 m. och längd samt 400 m. och tresteg samt Bertil Svensson och Sven Arvidsson i diskus

Ett fint slut på säsongen blev det då Kinna IF gästade Högelid och mot alla tips kom slutresultatet att lyda på 62 - 56 för SIK.
SIK-laget bestod av: Manfred Johansson, Artur Broberg, Elis Hallberg, Knut Josefsson, Bertil Svensson, Harald Karlsson, Gunnar Johansson, Uno Karlsson, Herne Johansson, Knut Bynander, Ernst Engelsson.

1939 kom till stor del att gå i serietävlandets tecken. Under året hade nämligen en serie startats vari deltog Kinna IF- Rydboholms SK- Ulricehamns IF och Svenljunga IK. I denna serie skulle så många som helst kunna delta och dom sex bästa resultaten i varje gren räknas. Det visade sej dock att SIK inte alls hade dom resurser som man hoppats på. Den tävlingsformen blev helt enkelt inte populär bland grabbarna. Därför blev det rejäla nederlag i samtliga matcher. Summan av mötena mellan dom fyra blev att Rydboholm, som bland sina grabbar hade landslagsmannen Håkan Lidman, överlägset segrade. Siffrorna blev RSK 35,666 p. UIF 31,759 p. KIF 30,129 p. SIK 14,948 p.

SIK fick helt enkelt agera sparven i svanedansen, men man gick med för att få träning och tävlingsrutin. Vi kanske kommer igen nästa år var kommentaren.

Förutom dessa "stortävlingar" deltog SIK-grabbarna i Kindsmästerskapen för såväl juniorer som seniorer. Juniorerna fortsatte matchandet i triangeln Ambjörnarp, Uddebo, Svenljunga. Denna gången var Ambjörnarp starkast och vann med 224 p. Svenljunga 202 p. Uddebo 183 p.

Vid årets Kindsmästerskap för juniorer tog Harald Karlsson två KM-tecken i löpn. 100 m. och höjd. Senior-KM såg fyra SIK-grabbar som segrare genom Manfred Johansson i höjd, Artur Broberg i stav, Knut Josefsson i spjut och Bertil Svensson i slägga. Han satte nytt rekord med 40,54 m.
Även i år har Knut Josefsson förbättrat spjutrekordet som nu lyder på 53,59 m.

30-talets sista match mellan Kind - Mark gick i år på Viskavallen i Kinna. Den gången visade sej Mark alldeles för laddade och vann kampen med 118 poäng mot Kinds 101 poäng. Ende SIK-segrare blev Artur Broberg med 3,20 m. Manne blev tvåa i höjd och Knut Josefsson fyra i spjut. Det var alltså inte kindsgrabbarnas dag, ty endast ett fåtal av dom kom upp till dom resultat man var van att se på tävlingar.

Om man ser tillbaka på tioårsperioden under vilken friidrotten pågått i Svenljunga IK måste man konstatera att den har gått framåt, såväl ifråga om topp och bredd. Ännu finns en hel del av pionjärerna kvar, men många nya namn har tillkommit. Därför bör friidrottssektionen kunna se fram mot ett ökat tävlingsprogram för såväl juniorer som seniorer.

1940-talet skulle, trots förhoppningarna om ett betydligt ökat utbyte, visa sej bli ett ganska dystert decennium. Ett förhärjande världskrig pågår sen i september 1939 och många idrottsgrabbar ligger inkallade i beredskap.

Även ledarna befinner sej i samma situation, varför föreningsarbetet till största delen går på sparlåga. Dessutom har tränings- och tävlingsmöjligheterna minskats genom att Högelid under dom närmaste åren inte finns att tillgå. Redan i juli 1938 hade en förening bildats som skulle ha i uppdrag att bygga ut idrottsplatsen, som ansågs vara i minsta laget.

Då inte heller något utbyte med andra klubbar kunde äga rum på grund av att biltrafiken betydligt inskränkts fick klubbens idrottsgrabbar nöja sej med mer improviserade tävlingar på hemmabanor. Alltså med surrogat.

1940 var samtliga kindsmästerskapstävlingar i friidrott inställda och inte heller några klubbmatcher var att tänka på. För klubbens del hade all tränings- och tävlingsverksamhet flyttats till Bergsäters gärde, där mark hyrts av Åkare Johansson. Fotbollen hade det någorlunda väl förspänt, men några löparbanor fanns inte att tillgå. I Kindsringens årsstatistik finns bara Manfred, Artur, Knut och Bertil med och toppar sina grenar, Höjd, stav, spjut och slägga. I övriga Kind förekom en viss tävlingsverksamhet, men det var mest tävlingar på hemmabanorna. Alltså ett ganska tunnt program för friidrottarna.

1941 tycktes man ha hunnit vänja sej vid dom onormala förhållandena i viss mån. SIK stod som arrangör för Kindsmästerskapen i terräng den 11 maj, men några större framgångar blev det inte, trots hemmabana. I juniorklassen kom Valle Adolfsson på fjärde plats och bland seniorerna blev Kurt Karlsson femma. Dessa klasser gällde 3000 metersbanan men på långa banan 6000 m. tog Herne Johansson en tredjeplats.

För övrigt blev det korptävlingar för hela slanten. Det var för SIK-arna en ny tävlingsform och deltagareantalet var inte dåligt. Ett tiotal grabbar ställde upp i dom flesta grenarna, varför det blev stora startfält på dom provisoriska banorna. Bland korporationerna förekom namn som Borås Ylle, Hantverkare, Högre Folkskolan, Skand. Päls, AB Westlunds, Elmo-Calf, Diverse m.fl.

I sektionens protokoll finns också ett tävlingsprotokoll från en gångtävling. Denna gick den 17 juni på en milbana på landsväg och gällde fyrmannalag. Segergångarna hette Borås Ylle lag 1, Hantverkarna blev tvåa och Högre Folkskolan trea. Även en damklass fanns och dom gick 8 km. Segrare AB Westlunds, tvåa Skand. Päls lag 1, trea Borås Ylle.

Vid genomgång av Kindsringens årsstatistik har endast Bertil Svensson förmått placera sej på topplats och det gällde slägga. Det visar att saknaden av ordentliga banor betytt mycket, liksom att tävlingsmöjligheterna varit fåtaliga. Men korptävlingarna har visat att det finns intresse för idrotten om den än bedrivs under så provisoriska former.

1942 fortsatte i ungefär samma tempo som förra året med diverse korptävlingar. Nya idrottsplatsen hade blivit fördröjd på grund av svårigheten att anskaffa material och dessutom minskades arbetsstyrkan tidvis när inkallelserna fortsatte. Under tiden fick Bergsäter fortsätta som surrogatidrottsplats. Men en klubbmatch hann dock utkämpas på bortaplan. Det var juniorerna som åkte till Ambjörnarp för att möta AIF:s juniorer. I Ambjörnarp hade man liksom hos oss tämligen provisoriska banor, men många grabbar som skulle komma att toppa prislistorna lite varstans så småningom. Det blev därför en klar AIF-seger med siffrorna 67 - 40 poäng

Vid seniorernas kindsmästerskap som gick i Dalsjöfors klarade Artur Broberg och Bertil Svensson hem tre KM-tecken. Artur i sin paradgren stav och Bertil Svensson diskus och slägga. Alltså en liten förbättring sen förra året.

I årets kindsstatistik var det bara Artur Broberg och Bertil Svensson som toppade sina grenar stav och slägga. Gunnar Johansson kom trea på 100 m.

Både idrottsgrabbar och ledare började bli otåliga över dröjsmålet med nya idrottsplatsen. Ska den bli klar nästa år ?

1943 var inne och kriget fortsatte utan att man kunde se nån ljusning och den manliga delen av befolkningen fick tillbringa en stor del av året ute i beredskap "någonstans i Sverige".

Som en följd därav blev det tämligen sparsamt med tävlingstillfällen. På hemmafronten inleddes säsongen med poängtävlingar i terräng, men deltagareantalet var inte över sej stort. Årets KM i terräng gick i Ambjörnarp och där löpte Arne Larsson in på tredje plats och Bertil Svensson på fjärde i klass 2, 3000 m. I juniorklassen, 3000 m. slog Bengt Andersson samtliga medtävlare och Nils Andersson blev fyra. SIK-arna tog lagpriset.

Korptävlingarna fortsatte och deltagareantalet höll sej tämligen konstant. Grabbarna hade på försommaren så smått börjat få känna på dom nylagda banorna uppe på Högelid, som närmade sej den stora invigningsdagen.

Och så, den 22 augusti, kom den stora dagen, INVIGNINGSDAGEN. Solen sken från en molnfri himmel och en stor publik hade samlats. Den nybyggda läktaren var fullsatt och på fotbollplan spelade en orkester. Allt var bäddat för en toppidrottsdag. Före tävlingarnas början utdelades diverse förtjänsttecken till förtjänta SIK-are och ledamöter i Idrottsplatsföreningen. Klubben fick bl.a. motta en svensk fana som skänkts av gamla idrottsintresserade svenljungabor numera bosatta i Borås. Och nu! Idrottsplatsen skulle ha ett nytt namn. En jury hade granskat inlämnade förslag och nu upplästes resultatet av Riksidrottsförbundets ordförande Tage Eriksson, som rest hit för att förrätta invigningen. - Namnet skall vara HÖGVALLA och vinnaren av det uppsatta priset, skolgrabben Arne Ehnberg, fick komma fram och ta emot det.

Tage Eriksson gratulerade Svenljunga IK till att ha fått en så fin anläggning för sitt fortsatta idrottsutövande. Det var speciellt glädjande för honom personligen, eftersom han under många år varit ordförande i Västergötlands Idrottsförbund.

Efter talen och den musikaliska underhållningen var det dags för dom tävlingar som skulle bli höjdpunkten på programmet. Man hade lyckats att få hit en hel rad toppidrottsmän, varför många fina resultat var att vänta.
Löpn. 100 m. gick i tre finaler och A-finalen vanns av Gösta Hermansson från Dalsjöfors på 11,5 sek. B-finalen hade tvåSIK-are, Gunnar Johansson och Harald Karlsson med. Gunnar vann på 11,6 sek, och Harald blev femma på 12,2 sek.
Häck 400 m. var en ny gren för svenljungapubliken och där ställde elitlöparen Sixten Larsson IFK Borås upp och där fanns gamle landslagslöparen Kell Areskoug också med. Sixten Larsson vann överlägset med tiden 55,3 sek.
Löpn. 400 m. var delat i tre finaler och i A-finalen vann Bertil Johansson Örgryte IS på 51,1 sek. B-finalen såg rydboholmaren Lennart Svantesson som

s

segrare, tid 53,5 sek. C-finalen vanns av Sture Albertsson Jönköpings AIF och i D-finalen triumferade åter Gunnar Johansson och han hade tiden 54,8 sek. Ernst Engelsson SIK blev femma på 56,2 sek.

1500 m. gick också i A-B och C-finaler. Vinnare i resp. finaler blev: Bengt Ohlsson Redbergslid, 4.11,4 min. Göte Larsson Kinna IF, 4.13,6 min. Jan Christiansen IF Elfsborg, 4.20,2 min. Rolf Lindberg SIK kom sexa med tiden 4.41,0 min.

Kultävlingen vanns, som väntat, av Gunnar Berg(Kinna Berg) Göteborgspolisen med 14,44 m. Spjutkastningen vann Rune Fredriksson IF Kville med 54,99 m. Där deltog Bertil Svensson, Knut Josefsson och Tage Ekberg från SIK och deras placeringar blev trea med 45,77 m. femma med 45,12 m. sjua med 40,64 m. Att "Kinna Berg" skulle vinna diskusgrenen var väntat. Han har kapacitet omkring 50 meter, men hans kast gick tämligen snett ibland, så det var riskigt för både funktionärer och publik. Hans längsta kast nu mätte 47,23 m. exakt 6 m. före tvåan Knud Havel, Vikingen.

Höjdhoppet såg Holger Bågenholm ÖIS som vinnare på 1,83 m. Artur och Manne var också med i leken och hoppade. Artur blev femma på 1,65 m. och Manne sjua på 1,60 m.

Längd och tresteg var en tävling utan SIK-deltagare och där blev det dubbelseger för ulricehamnaren Sune Axelsson, som för tillfället höll till i svenska eliten. Hans resultat löd på 6,71 m. i längd och 14,70 m. i tresteg.

Den dagens resultat antecknades som banrekord för Högvalla och dom kommer att bli tämligen svårslagna framdeles. Men det blir nånting för kommande tiders friidrottare att sikta in sej på.

Söndagen den 22 augusti 1943 kommer att minnas som en verkligt fin idrottsdag bland idrottsintresserade svenljungabor.

Ungefär en månad senare var det SIK:s tur att vara värd för årets Kindsmästerskap, men där skördade svenljungagrabbarna inga större lagrar. Dalsjöforsidrotten hade nått en mycket högre nivå vilket resulterade i att åtta av tolv KM-tecken gick till Dalsjöfors. Gunnar Johansson klarade dock två andraplaceringar i 100 och 400 m. Manne blev tvåa i höjd, Hans Åström tvåa i stav. Bertil Svensson vann slägga blev tvåa i spjut och trea i diskus. Två av KM-tecknen gick till Ambjörnarps IF i längd och diskus och kula till Uddebo GoIF.

Alltså ett tämligen skapligt facit för Svenljunga friidrottares del. Ska vårt nya Högvalla sporra den yngre generationen till fortsatta insatser på idrottsbanorna framdeles ?

1944 inleddes med deltagande i dels Ymers terräng, dels Kindsmästerskapen i Limmared. I Ymers terräng startade 8 SIK-are, men mer framträdande placeringar i prislistorna blev det inte. Bäst lyckades Folke Johansson i kl.II, där han bland 25 startande löpte in på nionde plats. Dom övriga kom på bättre halvan i sina respektive klasser, där deltagareantalet var tresiffrigt.

Årets Kindsmästerskap löptes i Limmared den 30 april och dit skickade SIK elva man. I kl.I 6000 m. klarade Folke Johansson en andraplats. Kl. II såg Bertil Svensson SIK som segrare och banan mätte 3000 m. På juniorernas 3000 m. bana blev Helge Uhrbom trea, Lars Jansson femma, Nils Andersson sexa, Karl-Erik Hallin sjua och Karl-Axel Axelsson åtta.

Nästa Kindsmästerskap gick också i Limmared på Glasvallen 27 aug. Det gällde juniorernas uppgörelse om KM-tecknen och också här dominerade Ambjörnarp och Dalsjöfors. Henry Elverlind, Ambjörnarp, som ser ut att bli ett av kindsidrottens toppnamn, lade beslag på tre KM-tecken i längd, kula och diskus. SIK fick nöja sej med två tecken genom Karl-Axel Axelsson i höjd och Bengt Andersson i stav.

Seniorernas KM gick även i år på Högvalla den 3 september. Dalsjöforsdominansen var där större än nån gång tidigare, ty inte mindre än åtta KM-tecken kammade dom hem. Samtliga löpningar, höjd, längd, tresteg och kula blev dalsjöforsskörden. SIK fick nöja sej med tre KM näml. stav, spjut och slägga, Artur Broberg fortsätter att toppa stavhoppsplaceringen och Bertil Svensson släggtoppen samt i år även spjut. I stavhoppet blev det tre SIK-are i topp, då Hans Åström och Bertil Svensson klarade 3,10 m. Artur hoppade 3,20 m. Ambjörnarps IF tog diskusen.

1945 b örjade säsongen med att sex SIK-are deltog i Ymers terräng den 15 april. Arne Nilsson, Rolf Lindberg och Karl-Erik Hallin startade i kl. 3 och där fick dom placeringarna 22, 31,47. Då 107 man startade i klassen var placeringarna skapliga. I klass 5, med 72 startande hamnade Karl-Erik Lundqvist på 43:e, Gösta Andersson på 44 :e och Gösta Widar på 46:e plats.

I år var det åter dags för SIK att arrangera Kindsmästerskapet i terräng. Senast var 1941. Tävlingsdag var 29 april och deltagande föreningar var: Limmareds IF, Håcksviks IF, Hillareds IF och Sexdrega IF. Att Dalsjöfors lyste med sin frånvaro berodde på att DGoIF lämnat Kindsringen. Kl. 1, 6000 m. vanns av Folke Johansson, SIK, med Bertil Svensson på andra plats. Karl Smedberg kom 5:a och Rolf Lindberg 7:a. I senior kl. 2,3000 m. hade SIK ingen representantoch där gick segern till Karl-Ivar Andersson Håcksviks IF. Antalet SIK-are i juniorkl. 3000 m.var sex och där toppades pris listan av Arne Nilsson, med Lars Jansson tvåa, Gösta Andersson trea, Helge Uhrbom fyra och Karl-Erik Hallin femma.

Fortfarande har intresset varit stort för korptävlingarna i friidrott, där både juniorer och seniorer deltagit och försökt prestera sitt bästa.

En klubbmatch har juniorerna utkämpat mot en ny motståndare under sommaren.

Den 24 juni gästade dom Björngårdvallen i Bollebygd för en match mot Bollebygds IF:s 20-årsjuniorer. Det blev en jämn uppgörelse och slutpoängen kom att lyda på 48 - 48. Före stafetten 1000 m. låg SIK-arna aningen före, men BIF-arna var mer snabbfotade, vilket framgick av löpningarna på 100 och 400 m. där BIF-löparna dubbelvann.

När det gäller Kindsmästerskapen i femkamp har tävlingar hittills varit mycket tunnsådda. Därför arrangerade SIK detta mästerskap å Högvalla den 29 juli. Där ställde Ambjörnarps IF och SIK upp fyra man var och det blev bröderna Valle och Henry Elverlind som belade dom två första platserna. Valle kom upp till 2,476 poäng, Henry 2,474 och på tredje plats kom Bertil Svensson 2,444 poäng. Högsta poäng, 696, gav Valles 6,17 m. i längd. Ingen av dom andra tävlande kom upp till 2000 poäng.
Samtidigt löptes ett 3000-metersloppp vilket vanns av Alvar Bengtsson före Arne Nilsson, båda SIK.

En klubbmatch mellan Ambjörnarps IF och SIK på Högvalla den 2 augusti visade att båda klubbarna var jämnstarka. Slutpoängen blev nämligen 54 -53 till AIF. Gunnar Johansson gjorde därvid två bland sina snabbaste lopp hittills. På 100 m. klockades han för 11,6 sek. och på 400 m. 54,5 sek.
Arne Nilsson vann 1500 m. Hans Åström stav och stafettlaget 1000-meterstafetten,1 sekund snabbare än AIF-arna

Vid KM i fridrott i Limmared den 19 augusti tog SIK fyra KM-tecken genom Gunnar Johansson på 100 m. 11,3 sek. alltså 3/10-delar snabbare än på Högvalla den 2 aug. Hans Åström vann stavhoppet, Sven Arvidsson diskus och Knut Josefsson spjut.

Bollebygds IF:s juniorer kom till Högvalla den 26 augusti för att återgälda SIK-juniorernas besök på Björngårdsvallen. Dom hade tydligen hårdtränat för detta möte, ty det blev BIF-arna som avgick med segern. Segermarginalen blev fyra poäng, 50 - 46.

16 september hade Högvalla en gäst som SIK-arna inte mött sen 1939. Det var Kinna IF som kom dit för en klubbmatch, vilken dom vann med poängsiffrorna 51 - 45. Gunnar Johansson blev dagens store poängplockare, då han vann tre grenar näml. 100 m. 11,5 sek. 400 m. 54,6 sek och längd 6,14 m. Resultat som överträffade hans tider på invigningstävlingarna 1943. Arne Nilsson vann 1500 m. 4.29,8 min.

Tidigare under säsongen hade Gunnar Johansson löpt 100 m. på 11,2 sek. och 400 m. på 53,4 sek.

1946 Under juni månad återupptogs matcherna i Fyrklubbsserien, som vilat sen 1939. Först på plan-Högvalla- var Rydboholms SK som kom med ett topptränat lag, mot vilket SIK inte hade mycket att ställa upp. Grenarna var 400 m. 800 m. höjd, tresteg, kula, diskus. Vi hade mest reserver iform av juniorer vilket förklarar den stora poängskillnaden. Att RSK skulle vinna klart var vi förberedda på men knappast så överlägset. Slutställning: RSK 13,235 - SIK 6,355 poäng.

1946 inleddes tävlandet med att SIK skickade ett gäng terränglöpare till Älvsered för att delta i IF Älvsnäs terräng den 1 maj. F.d. älveredsgrabben Alvar Bengtsson, som numera tävlade för SIK, visade samtliga seniorer ryggen vilket betydde att han vann sin klass. Stig Jansson löpte in på sjätte plats och Rolf Lindberg blev åtta. Även i juniorklassen var en SIK-are snabbast. Det var Karl-Erik Hallin och trea blev Lars Janzon, medan Gösta Andersson och Gunnar Pettersson kom på femte resp. sjätte plats.

Under juni månad återupptogs matcherna i Fyrklubbserien, vilka vilat sen 1939. Först på plan - Högvalla - var Rydboholms SK som kom med ett topptränat lag, mot vilka SIK inte hade mycket att ställa upp. Grenarna var 400 m. 800 m. höjd, tresteg, kula och diskus. Vi hade mest reserver av vilka flera var juniorer, vilket förklarar den stora poängskillnaden. Att RSK skulle vinna klart var vi förberedda på, men knappast så överlägset. Slutställningen blev: RSK 13,235 - SIK 6,355. Rena utklassningen alltså.

Nästa kamp om poängen gällde Ulricehamns IF, som vi fick smörj av sist vi möttes. Även den här gången var Högvalla valplatsen och datumet 19 juni. Nu gällde det grenarna: 100 m. 1500 m. längd, stav, spjut och stafett 1000 m. UIF hade tappat mycket av orken sen förra mötet, så det var hemmagrabbarna som triumferade och tog mest poäng. Till stor del berodde det på att UIF inte hade en enda stavhoppare, så där fick SIK många gratispoäng. Slutställning: SIK 9,342 - UIF 6,655 poäng.

En vecka senare, 26 juni var det åter dags på Högvalla. Då kom Kinna IF med en stark trupp för att göra upp om poängen. Då var grenarna: 400 m. 800 m. höjd, tresteg, kula och diskus. Liksom vid mötet förra året var Kinna för svåra och det var bara i kula och diskus som SIK tog flest poäng. Även nu kunde man tala om utklassning, då poängställningen blev KIF 13,367 - SIK 7,014.

Vid årets Kindsmästerskap fick klubben tre KM-tecken genom Gunnar Johansson på 100 m. och 400 m. 11,4, resp. 53,7 sek. och i diskus genom Sven Arvidsson 36,15 m.

I junior-KM tog fyra SIK-grabbar varsitt tecken. Karl-Erik Hallin 100 m. 12,2 sek. Lars Janzon 1000 m. 2.51,6 min. Stig Bergehall höjd 1,60 m. Gunnar Pettersson tresteg 11,95 m.

1947 konstaterade friidrottssektionen i sin årsrapport att intresset var stort i början av säsongen. Men ju längre tävlingssäsongen framskred avtog detta intresse. En del av seniorerna var dock flitiga på tävlingsbanorna och flera goda resultat uppnåddes. Alvar Bengtsson tog ett KM-tecken i terräng klass I när mästerskapet avverkades i Ambjörnarp. Vid Sjuhäradsträffen i Borås vann Gunnar Johansson 100 m. med 11,3 sek.

KM i friidrott i Limmared såg tre SIK-segrare. Gunnar Johansson tog 100 m. och 400 m. och Sven Arvidsson diskus-tecknet.

Kindsringen och Kinna IF möttes på Högvalla den 27 sept. och där var kindsgrabbarna starkast och vann matchen med 130 - 124 poäng.

Ytterligare en match utkämpade Kindsringen under året och tävlingsplats va Ryavallen i Borås. Motståndare var IFK Borås och där noterades ett nytt SIK-rekord av Gunnar Johansson, som löpte 400 m. på 50,9 sek. Det var samtidigt nytt Kindsrekord. Hans tid på 100 m. var 11 sek.

Gunnar Johansson och Arne Nilsson svarade för ytterligare två rekordförbättringar under året. Gunnar deltog i en tävling i Köpenhamn och där löpte han 100 m. på 10,9 sek. Arne sänkte 1500-metersrekordet till 4.17,8 min.

Alltså bra resultat trots fåtaligt tävlingsdeltagande.

1948 fortsatte svaghetssymptomen för friidrotten ifråga om antal tränande och tävlande grabbar. Vad kunde det bero på? Kanske på att dom gamla "stjärnorna" slocknat och inga nya tändts istället. Det tycktes vara brist på aggresiva och träningsvilliga "påläggskalvar". Helt utan representation på tävlingarna blev dock inte SIK. I terräng-KM ställde Alvar Bengtsson upp och blev tvåa i seniorklassen, där klubben tog lagpriset för tremannalag. Även i årets Sjuhäradsträff i Borås blev det skapliga placeringar genom Gunnar Johansson och Karl-Axel Axelsson. Båda blev tvåor i resp. 100 m. och höjd.

SIK var åter arrangör för Kindsträffen, där ett 40-tal av dom bästa kindsgrabbarna deltog. Gunnar Johansson tog, som vanligt, hem segern i 100-och 400-metersloppen. Övriga SIK-are med bra placeringar var Alvar Bengtsson 3-a på 1500 m. Karl-Axel Axelsson 3-a i höjd, Bertil Svensson 2-a och Eskil Svensson 3-a i spjut och Sven Arvidsson 3-a i diskus.

1949 Kindsmästerskapen i femkamp och stafetter samlar ytterst få deltagare och så var det även i år, då bara fyra man ställde upp på Högvalla.
Mästare i femkampen blev Ambjörnarps spänstige Yngve Simonsson. Bertil Svensson kom tvåa och Lars Janzon trea.

I juniorernas KM-tävlingar tog Örjan Bäckström hem höjd och diskus och Leif Larsson kula.

Trots svårigheterna att ställa upp ett slagkraftigt lag kom en klubbmatch till stånd mot Tranemo IF. Glädjande nog vann SIK-arna med 55 poäng mot TIF:s 52 poäng. Gunnar Johansson klarade tre vinster näml. 100 m. 400 m. och längd. Bertil Svensson vann stav och spjut och Karl-Axel Axelsson höjd.
Lars Janzon, Sven Arvidsson, Bertil Svensson och Eskil Svensson blev tvåor i resp. 1500 m. höjd, diskus och spjut.

För attförsöka intressera dom yngsta ordnades tävlingar för åldrarna 12-16 år och deltagarantalet var skapligt. Frågan är bara om dessa tävlingar ska ge framtida resultat i form av fortsatt träning och därmed tävlingsdeltagande ?

1950 = Jubileumsår. Skulle årets friidrott få den uppryckning som sektionen hoppats på, eller skulle den fortsätta att befinna sej i fjolårets vågdal? För att få fram fler löpare startades poängtävlingar i terräng tidigt på våren. Men det blev ganska tunnsått med deltagare och endast ett fåtal fullföljde.

Klubben hade sänt ut inbjudan till kretstävling för ungdomar mellan 15-18 år å Högvalla den 13 augusti. Inbjudan hade utgått till 10 kindsföreningar, men på tävlingsdagen fanns bara SIK-are på plan, varför det blev skralt med tävlandet.

Kindsmästerskapen för seniorerna gick å Högvalla med ganska få SIK-are på startlistorna. Poängskörden blev också därefter, då bara Örjan Bäckström lyckades ta ett KM-tecken i höjdhopp.

Juniorernas KM som gick i Tranemo gav bättre poängskörd, tack vare Örjan Bäckström, som vann 100 m. höjd och diskus. Stig Pettersson tog stavhoppsticknet. Leif Larsson blev tvåa i kula och diskus och Kurt Ahlberg tvåa i höjd.

Förhoppningarna om en uppryckning av friidrotten blev alltså inte infriade men det tycks som om en del juniorer är på väg uppåt i flera grenar.

1951 konstaterade sektionen i sin årsrapport att året varit något framgångsrikare än fjolåret. Det lyckades att samla ett lag för klubbmatcher mot Tranemo IF varav den ena gick å Högvalla. Den resulterade i seger med 52 - 44 poäng och Bertil Svensson svarade för 2 kastsegrar i diskus och spjut. Gunnar Johansson vann 100 m. och Örjan Bäckström höjd. Dessutom vann kvartetten Leif Larsson, Gunnar Johansson, Örjan Bäckström, Lars Janzon 1000-meterstafetten.

Två veckor senare åkte grabbarna till Tranemo för en returmatch, men den gången åkte dom dit i dubbel mening. Det blev bara tre SIK-segrar genom Gunnar Johansson, Kurt Ahlberg och Bertil Svensson i resp. 100 m. höjd, spjut.

Årets junior-KM gick i SIK-regi å Högvalla och där dominerade Leif Larsson. Han tog hem längd, diskus och spjut och blev tvåa i höjd och kula. Kurt Ahlberg tog höjd och blev tvåa i diskus.

Seniorernas KM gick i Limmared och där blev det bara ett tecken genom Örjan Bäckström i höjd. Det verkade som om juniorerna kommer alltmer, varför det bör finnas chanser till en viss optimism inför kommande säsong.

Årets deltagande i Svenska serien gav till resultat att SIK i Västgötaserien klass 3 grupp 2 belade fjärdeplatsen med 7,494 poäng. Samma placering blev det i Ungdomsserien, Västgötaserien klass 3 med 5,345 poäng.

I Kindsringens årsstatistik är det bara Örjan Bäckström som hamnat på topplats i höjd med 1,65 m.

1952 märks en liten ljusning i det att en del yngre grabbar, mest kastare, varit mycket träningsvilliga, men löpare saknas fortfarande.

Klubben har även i år deltagit i Svenska serien för seniorer och i Västgötaserien kl.3 grupp 2 blev det en 5:e placering med 7,291 poäng. I Ungdomsserien kl. 2 pojkar 17-18 år blev det 5:e plats med 10,162 poäng, 5,000 poäng bättre än förra året.

~~Såväl junior- som senior-KM gick å Högvalla och för SIK blev utdelningen~~

Såväl senior- som junior-KM gick på Högvalla och där tog SIK-arna tre KM-tecken i seniorklassen genom Lars Janzon 1500 m. Leif Larsson diskus och Eskil Svensson spjut. Juniorerna tog två tecken genom Per-Olof Arvidsson 100 m. och Kurt Ahlberg höjd. Även KM i femkamp gick på Högvalla och där hette segrande kindsmästaren som väntat Yngve Snygg Tranemo. Tvåa blev Örjan Bäckström trea Leif Larsson och fyra Lars Janzon.

Ett lite ovanligare inslag i verksamheten var då Kungastafetten den 18 oktober kom till Svenljunga för att föras vidare till Östra Frölunda. Från Sexdrega var det Gösta Vårfors som överlämnade stafetten på torget i Svenljunga. Den togs emot av Alf Jernlid som bar den vidare halvvägs till Frölunda på söndagsmorron. Där togs den emot av Stig Jansson som vidarebefordrade den till näste man i Frölunda. Friidrottssektionen hade åtagit sej att föra den vidare. På diverse krokvägar skulle den så småningom överlämnas till Kung Gustav den VI Adolf.

1953 inleddes med Friidrottsveckan då det tävlades inom klubben. Grenarna var 100 m. 1500 m. höjd, längd, kula, diskus. Deltagareantalet var mycket bra och sammanlagda antalet starter var 129.

Kindsträffen för yngre grabbar gick på Högvalla den 14 juni med deltagare från flera kindsföreningar.

Vid senior-KM på Högvalla hade SIK fått ett nytt tillskott i Gillis Lööf som lade beslag på KM-tecknen i både 100 m. och 400 m. Lars Janzon vann 1500 m. längd och diskus och Eskil Svensson spjut.

Tranemo IF arrangerade junior-KM och där tog Kurt Ahlberg hem höjd, kula och diskus och Stig Larsson blev tvåa i samma grenar.

I Kindsringens match mot Olympia i Fristad var flera SIK-are med. Gillis Lööf vann 100 och 400 m. Lars Janzon vann 1500 m. Leif Larsson längd och Bertil Svensson blev tvåa i diskus och spjut.

Svenljunga-Tranemo mötte en kombination Örby-Kinna i Örby och vann med 108 - 97 poäng. Gillis Lööffortsatte som han börjat med att vinna 100 och 400 m. Bertil Svensson vann diskus Leif Larsson blev tvåa i diskus och Eskil Svensson tvåa i spjut och Lars Janzon tvåa på 1500 m.

Dessutom har SIK-grabbarna deltagit i Svenska Serien, där dom kom på en tredje plats i klass III grupp 2 med 7155 poäng.

Av dessa siffror som redovisats under året har SIK-idrotten tagit ett steg upp ur vågdalen där den befunnit sej i några år.

1954 Året började med en jobspost, då IF Kamfaterna i Borås meddelade att Gillis Lööf sökt inträde i deras förening. Det hade han gjort utan att meddela sektionen. Alltså hade den förbättring av friidrottslaget som väntats gått om intet. Därför kunde inga klubbmatcher komma ifråga, då bristen på löpare gör det omöjligt att ställa upp ett slagkraftigt lag.
I Sjuhäradsträffen deltog flera SIK-are och nådde skapliga placeringar.

I april fick klubben besök av Västergötlands friidrottsinstruktör Jussi Björk som gav träningsråd. Ett 20-tal grabbar deltog i instruktionen.

Juniorernas KM gick i Tranemo och seniorernas på Högvalla. Junioren Gerhard Ahlqvist tog KM-tecken i kula, diskus och höjd. Seniorerna tog likaså tre tecken genom Kurt Ahlberg i höjd, Leif Larsson i diskus och Eskil Svensson i spjut.

I Svenska Serien-Västgötaserien kl. 3 grupp 2 blev det en tredjeplats med 6774 poäng. Årsfacit av 1954 visar att 20 friidrottare representerat klubben i 8 tävlingar.

1955 Årets mest tränings- och tävlingsvillige friidrottare var Leif Larsson. Han inledde säsongen då han ställde upp i Sjuhäradsträffen i Borås och vann två grenar. kula med nytt personrekord 12,12 m. samt diskus med 35,52 m.
Sen fortsatte han med att kapa åt sej 3 KM-tecken i kula med ännu nyare personrekord 12,45 m. diskus 36,42, även det nytt personrekord samt i höjd med 1,50 m. Han deltog också i Kindsringens match mot Olympia och vann längd även nu med nytt personrekord 5,93 m. Men hann vann dessutom kula och diskus, dock utan nya rekord. En fin säsong som resultat av intensiv träning. Dessutom flera bra placering

Kurt Ahlberg hoppade högst vid två tävlingar. I Kindsträffen satte han nytt personrekord med 1,67 m. och i matchen mot Olympia var segerhöjden 1,65 m.

Eskil Svensson fick två segrar genom att slunga spjutet längre än sina medtävlare. I Kindsträffen flög spjutet 44,19 m. och i senior-KM 45,18 m.

Gerhard Ahlqvist,som ännu var junior, lade beslag på 3 junior-KM-tecken i höjd med 1,50 m. i kula med 10,82 m. i diskus med 29,19 m.

Även Kjell Erlandsson befann sej på juniorstadiet och han tog 2 junior-KM-tecken. Han tog 100 m. med 12,3 sek. och längd med 5,91 m.

SIK-arna bidrog med sina insatser till att Kindsringen besegrade Olympia med 63 poäng mot 43.

1956 kunde sektionen efter säsongens slut rapportera att klubben under året deltagit i 10 tävlingar och därvid har 8 seniorer, 12 juniorer och 15 ungdomar startat. Liksom förra året var Leif Larsson den som tog hem flest poäng. Åtta segrar och flera andraplaceringar blev resultaten av deltagande i Sjuhäradsträffen, Kindsträffen, Kindsmästerskapen och Kindsringens match mot Olympia.

Gerhard Ahlqvist, Eskil Svensson, Kurt Ahlberg, Kjell Erlandsson, Bo Andersson, Nicke Breiborn och Bernt Larsson bidrog också med fina insatser. Poängen Kindsringen - Olympia blev 65 - 41. Alltså åter en bra säsongavslutning.

1957 blev det livligaste idrottsåret under 50-talet delvis tack vare den nystartade Västgötaserien. Där blev det tillfälle att möta andra klubbar i seriematcher, en populär tävlingsform. Först på Högvalla var Bollebygds IF och Annelunds IF. Det gick över förväntan bra för SIK-grabbarna i detta möte, med seger över båda gästande lagen. 49 - 47 blev poängen mot Bollebygd och 60 - 36 mot Annelund. Datum för denna tävling var 2 juni och den 16 juni ställde Leif Larsson och Gerhard Ahlqvist upp i Sjuhäradsträffen. Båda vann sina resp. grenar Leif i diskus och Gerhard i kula.

Nästa seriematch gällde Bredareds IF och även denna match gick på Högvalla den 30 juni. Av dom åtta grenarna vann SIK-arna sex,100 m. och längd av Kjell Erlandsson, diskus av Kurt Ahlberg, 400 m. av Erik Svensson, kula av Leif Larsson, spjut av Eskil Svensson, stafett 1000 m. av Åke Lennartsson, Leif Larsson, Kjell Erlandsson, Erik Svensson. Övriga medverkande SIK-are var Stig Jansson, Gerhard Ahlqvist, Bertil Svensson och Kjell Lennartsson.

Samma manskap + Nicke Breiborn åkte till Mjörnvallen i Alingsås den 5 juli för en klubbmatch mot KFUM Alingsås. Där vann Erik Svensson 400 och 1500 meter, Gerhard Ahlqvist kula, Kurt Ahlberg diskus och Bertil Svensson spjut. Det vinnande stafettlaget bestod av: Nicke Breiborn, Leif Larsson, Kjell Erlandsson, Erik Svensson. Matchen vanns med 59 - 37 poäng.

Både junior- och senior-KM gick på Högvalla. Bland juniorerna tog Nicke Breiborn 2 KM-tecken och Bernt Larsson 1. Kurt Ahlberg tog 2, Gerhard Ahlqvist 1,Nicke Breiborn 1 seniortecken.

Femkamps-KM gick också på Högvalla och för första gången på länge fick Yngve Snygg, Iraneme se.sej slagen. Det var Kurt Ahlberg som stod för bravaden att ta hem KM-tecknet. Han nådde 1813 poäng, Yngve fick 1673 och Leif Larsson 1442 p.

Årsavslutningen på friidrottsåret skedde på Högvalla i september. Då var det åter Kindskamp mot Olympia och den vann Kind även i år.Poängen blev 65 - 41. SIK deltog med 6 man, som klarade 4 segrar. Gerhard Ahlqvist dubblerade med kula och diskus, Erik Svensson vann 1500 m. och Nicke Breiborn gjorde sitt hittills längsta hopp 6,05 meter.

Ett bra idrottsår var därmed avverkat och man kan instämma med ett urklipp i klubbens klippbok:"Man kände faktiskt en fläkt från trettiotalet, då den fria idrotten stod på en hög nivå här i Svenljunga!"

1958 skulle det bli hårdare duster mot starka motståndare. SIK vann nämligen förra årets serie och flyttade därmed upp i Västra distriktsserien div. 1. Första drabbningen gick redan den 31 maj, då grabbarna fick åka till Alingsås för att möta Alingsås IF och Vänersborgs AIK. Det var två starka bjässar och SIK-arna var beredda på smörj efter noter. Så blev också fallet i det att Alingsås vann med 66 - 36 och Vänersborg med 63 - 39 poäng. Enda grenen där SIK kunde triumfera var i kula, där Gerhard vann med 12,21, nytt personligt rekord, Leif blev kultvåa. Bertil Persson satte nytt personligt rekord i höjd med 1,70 m. och blev därmed tvåa. Eskil Svensson kom tvåa i spjut, medan dom övriga fick tämligen blygsamma placeringar.

Nästa seriemotståndare var Herrljunga SK som kom till Högvalla den 18 juni. Också den gången visste grabbarna att det inte var mycket att hämta, eftersom HSK troligen var seriens starkaste lag. Farhågorna besannades då HSK-arna tog hem varenda grenseger. Det var bara i höjd, kula och diskus som SIK-arna kom närmast segraren. Dessa var Bertil Persson, som hade samma höjd, 1,70 m., som vinnaren. Leif och Kurt blev tvåor i resp. kula och diskus.

Gästerna höjde sej inte med nån liten poängskörd. Dom "roffade" åt sej hela 71 mot SIK:s 32 poäng. I en del grenar var det bara nån sekund eller centimeter som avgjorde placeringarna, så man kan påstå att SIK föll på millimetrar.

Den 29 juni skulle det avgöras om SIK skulle få stanna kvar i div. 1, eller rasa ner i 2:an igen. Då gick färden till Trollhättan för ett möte med Trollhättans IF. Det lyckades över förväntan att ta poäng och tillochmed dubbelpoäng. I löpn. 1500 m. blev det dubbelt genom Nils Johansson och Stig Jansson. Dubbelt blev det också i höjd, kula och diskus, genom Bertil Persson och Kurt Ahlberg i höjd, kula genom Gerhard Ahlqvist och Leif Larsson, i diskus genom Kurt Ahlberg och Leif Larsson. Ingemar Gedda toppade i stavhoppet och poängskörden för SIK blev 57 mot TIF:s 49.

I juniorernas KM som gick i Tranemo togs 4 KM-tecken. Nicke Breiborn tog 100 m. och längd, Nils Johansson 1000 m. och Ingemar Gedda stav.

Senior-KM gick på hemmabana den 7 september och där fick SIK 5 mästare. Nicke Breiborn vann 100 m. Kjell Erlandsson längd, Leif Larsson kula, Kurt Ahlberg tresteg och Bertil Persson höjd.

Ytterligare en klubbmatch blev det på Högvalla och då var det Sandareds IF som ställde upp till tävlan. Det blev seger för SIK med 60 poäng mot 57 för SIF. Högpoängare var Harald Carlsson 100 m. Lars Janzon 1500 m. Bertil Persson höjd, Leif Larsson kula, Hans Gustavsson diskus. Hans Gustavsson blev dessutom tvåa i kula och spjut. Bertil Persson kom tvåa på 400 m. Leif Larsson i diskus och Kjell Erlandsson i längd fick även andraplaceringar. Hans Gustavsson passade på att sätta nytt klubbrekord i diskus, det lyder nu på 37,84 meter. Matchdatum den 21 september.

Högvalla var ännu en gång platsen för en match, den sista för året. Den 28 sept. mötte Kindsringen IF Elfsborg varvid 8 SIK-are fanns med i kindslaget. Elfsborg segrade som väntat och slutställningen blev Elfsborg 60 p. Kind 46 p.

Kind fick endast 3 segrar och det var SIK-are som klarade dessa. Lars Janzon vann 1500 m. och Harald Carlsson 400 m. Även stafetten 1000 m. vanns av svenljungakvartetten Harald Carlsson, Kjell Erlandsson, Leif Larsson, Bertil Persson.

Under detta livliga tävlingsår har 12 seniorer, 10 juniorer och ett 30-tal ungdomar deltagit i sammanlagt 15 tävlingar.

1959 När det gäller sista året på 50-talet kan vi saxa en årsrapport om svenljungaidrotten från den 27 oktober i Borås Tidning. Den säjer lika mycket som en uppräkning tävling för tävling. Alltså citerar vi:

"SVENLJUNGA-IDROTT Svenljunga IK:s friidrottssektion kan nu, efter den avslutade sommaridrottssäsongen se tillbaka på ett ovanligt livligt idrottsår. Man får gå tillbaka ända till 30-talet för att kunna göra några jämförelser.

Resultatmässigt ligger 30-talet ett stycke före, men ifråga om tävlingsintensitet ställs alla tidigare år i skuggan. 15 seniorer, 12 juniorer och närmare 40-talet ungdomar (16 år och yngre) har nämligen representerat klubben

i 26 olika tävlingar. I Västra distriktsserien, där klubben deltagit, blev det en tredjeplacering efter Alingsås IF och Vänersborgs AIK. Fyra och femma blev Vårgårda IK och Trollhättans IF.

Under sommaren har tre nya klubbrekord satts. Hans Gustavsson har således kastat diskusen 40,33 meter, men även hans svåraste konkurrent, Leif Larsson, har passerat 40-metersgränsen. I kula har Leif Larsson förbättrat rekordet till 12,66 meter. Hack i häl har han haft Gerhard Ahlqvist, med stötar över 12,30 meter. Det tredje rekordet svarar junioren Per-Olof Johansson för. Han har löpt 1000 meter på 2.45,5 min. Flera rekord är mogna för en avputsning till nästa år. Således har Per-Olof löpt under 880-metersrekordet på en NTO-tävling. Dessutom var han mindre än två sekunder från ~~från~~ 1500-metersnoteringen vid matchen Framåt - Kind.

Även damidrotten har kommit igång så smått inom klubben. Där har speciellt Siv Åberg nått hyggliga resultat, såsom 4,61 m. i längd och 28,64 m. i diskus. Hon deltog bl.a. i årets ungdomslandskapsmatch Västergötland - Småland i Boråa och där blev hon bästa västgötska i diskuskastningen. Med den träningsflit hon visar tillsammans med sin träningskamrat Kerstin Jangryd, som också har goda förutsättningar i denna gren, blir det säkert resultatförbättringar i fortsättningen. Men flera friidrottsintresserade flickor efterlyses.

Bland de yngre pojkarna finns också en hel del goda ämnen. Flera av dem har hållit sig väl framme i distrikts- och kretsmästerskapstävlingarna för ungdom. Och då det inte är något fel på träningsintresset kommer ännu bättre resultat så småningom. Friidrottsbasen, Stig Jansson, som lägger ned nästan all sin fritid på den fria idrotten inom klubben, är optimistisk när det gäller framtiden.

Han hoppas att ännu fler ungdomar, både pojkar och flickor, med heder skall bära SIK:s röd-vita dräkt på tävlingsbanorna i fortsättningen. Men det fordras träning och åter träning.

REKORDTABELLEN, där samtliga hopp-samt spjutrekordet är satta på 30-talet och de övriga på 40-50 talen, ser ut på följande sätt: "

100 m.	Gunnar Johansson	11,0 sek.	Diskus	Hans Gustavsson	40,33 m.
200 m.	Gunnar Johansson	23,4 sek.	Spjut	Knut Josefsson	53,59 m.
800 m.	Alvar Bengtsson	2,08,1 min.	Slägga	Bertil Svensson	40,54 m.
1000 m,	Per-Olof Johansson	2.45,5 min.			
1500 m.	Arne Nilsson	4.17,8 min.			
3000 m.	Alvar Bengtsson	9.38,2 min.			
5000 m.	Folke Johansson	16.23,6 min.			
Höjd	Manfred Johansson	1,80 m.			
Längd	Elis Hallberg	6,58 m.			
Tresteg	Elis Hallberg	13,96 m.			
Stav	Artur Broberg	3,60 m.			
Kula	Leif Larsson	12,66 m.			

1960 kunde i stort sett jämföras med 1959, som var ett av de mest aktiva åren i klubbens historia.

Det är alltid intressant att göra jämförelser och man vill då gå tillbaka till 30-talet, då klubben hade friidrottare av god kvalité, speciellt då i hoppgrenarna, liksom på sprintersträckorna. Därom vittnar klubbrekorden som finns kvar från denna tid och fortfarande är av hög distriktsklass.

Vad 1960 beträffar så är dessa grenar svagast för närvarande, även om de inte är direkt dåliga. De är emellertid betydligt svagare än gällande rekord. De grenar som är av bättre klass än under 30-talet är medeldistans och kasten, med undantag för spjut, ty där ligger senare års bästaresultat i lä.

De grenar där rekorden putsats upp under året är löpning 800 och 1500 meter samt kula och diskus. De båda löprekorden har under säsongen förbättrats åtskilliga sekunder av junioren Per-Olof Johansson och de lyder nu på 2.04,5 mín. resp. 4.11,4 min.

Kulrekordet har pressats flera gånger av Leif Larsson och Gerhard Ahlqvist, som växlat om att slå varandra på såväl träning som tävlingar. Gerhards notering 12,69 m. såg ut att stå sig året ut, men i årets sista tävling, Ymer - Kind, höjde Leif rekordet till 12,73 m.

Hans Gustavssons fjolårsrekord i diskus löd på 40,33 m. men i år har han undan för undan förbättrat det till förnämliga 43,39 m. Toppresultat i Västergötland. De senare åren har sektionen med Stig Jansson i spetsen, lagt ner mer arbete på ungdomsidrotten än tidigare och där har flickorna kommit mera med i bilden. 1960 kan därför redovisa större bredd på friidrotten än något år tidigare. En sammanfattning visar att 13 seniorer, 14 juniorer, 11 flickor och ett 25-tal ungdomar 16 år och yngre deltagit i 29 tävlingar.

Klubbens största framgångar på tävlingsbanorna under året:

Lagets andraplacering i Västra distriktsserien, div.I med endast en förlust, nämligen mot Vänersborgs AIK, som vann med 4 poäng, 66 - 62. De övriga tre i serien, Herrljunga, Sandared och Vårgårda besegrades och därmed blev det en andraplats i sluttabellen.

1961 blev också ett framgångsrikt år för klubben, såväl resultatmässigt som ifråga om antal deltagare. Inte mindre än 6 nya klubbrekord sattes under säsongen, som omfattade över 30-talet tävlingar. 15 seniorer, 11 juniorer, 10 flickor och ett 25-tal ungdomar 16 år och yngre ställde upp på olika tävlingsbanor. Alltså även ett "mängdrekord".

I vårens Kindsmästerskap i terräng tog SIK 2 KM-tecken genom Per-Olof Johansson i seniorklassen och Bernt Karlsson i juniorklassen.

Liksom förra året lyckades klubben placera sej på en andraplats i Västra distriktsserien. Första matchen gick på Högvalla 27 maj och motståndarna var KFUM, Alingsås, och Ryda SK. Resultatet av denna tävling visar SIK-arnas tävlingshumör. Poängen blev: SIK - KFUM 86 - 27 p. SIK - Ryda 73 - 54 poäng.

Stav, längd, tresteg, kula, diskus, spjut var grenarna där SIK vann dubbelt och dessutom 1500 metersseger. Mot Trollhättans IF på Edsborg 16 juni delades poängen lika, 64 - 64. Stav, kula och diskus resulterade i dubbelt SIK, medan det blev första placeringar i 1500- och 3000 meter. Stafetten 1000 meter och spjut avgjorde och den vann hemmalaget. SIK:s ende dubbelpoängare var den gången Per-Olof Johansson, som slog medtävlarna i både 1500 m. och 3000 m. Kula och diskus samt stav gav dubbelsegrar genom, i kula Leif och Gerhard, i diskus Gerhard och Leif, i stav Edgar Heed och Kjell Edman. Eskil Svensson slungade spjutet längst.

Nästa seriematch gick på Tranehov, där SIK-vinsten blev 69 - 58 poäng. Även nu klarade Per-Olof hem vinsten i sina specialgrenar med god marginal. Göran Johansson och Bertil Persson vann dubbelt i höjd, Leif och Gerhard klarade kula och diskus i nämnd ordning i båda grenarna medan Eskil och Kurt dubblade i spjut. Denna tävling gick den 4 augusti.

Finalmatchen utkämpades på Högvalla den 10 september mot Vårgårda IK, som redan var klar serievinnare. Slutpoängen kom att lyda på 63 - 65 till VIK:s fördel. Per-Olof fortsatte med sina dubbelpoängare på 1500 och 3000 meter. Höjdhopparna Bertil Persson och Göran Johansson I svarade för dubbelvinst. Leif och Gerhard klarade kulsegern, som vanligt och Hans Gustavsson vann spjut, med Leif som tvåa. Edgar Heed,slutligen,kom högst med hjälp av staven. Den avgörande stafetten var, som vanligt, SIK-grabbarnas svaga gren.

Slutställningen kom att få följande utseende:

Vårgårda IK	5	5	0	0	371-267	10
Svenljunga IK	5	3	1	1	355-268	7
Trollhättans IF	4	2	1	0	266-242	5
Ryda SK	4	2	0	2	184-181	4
Tranemo IF	5	1	0	4	173-209	2
KFUM: IA	5	0	0	5	146-329	0

Per-Olof har varit på alerten och slagit rekord, nästan på"löpande band". Han har möblerat om i klubbrekordtabellen på 800-1500 och 3000 meter i flera omgångar. Dessutom har Bernt Karlsson förbättrat 1000-metersrekordet och Leif har fortsatt att langa iväg kulan längre än tidigare. Men också Bertil Persson har bidragit till att rekordtabellen fått följande sex nya rekord:

Per-Olof Johansson	800 m.	1,57,7 min.	
" " "	1500 "	4.02,3 "	
" " "	3000 "	8.59,0 "	
Bernt Karlsson	1000 "	2.41,1 "	Samtliga dessa löprekord är samtidigt
Leif Larsson	kula	12,91 meter	nya kindsrekord.
Bertil Persson	st. höjd	1,42 "	

Utöver nämnda tävlingar har klubbens representanter gjort uppmärksammade insatser vid flera tillfällen. I Sjuhäradsträffen i Borås deltog 10 man och SIK blev poängmässigt bästa landsortsklubb. Även i Ungdoms- och Senior-DM gjorde grabbarna gott ifrån sej och fick bra placeringar med fina resultat.

Hans Gustavsson var en av Västergötlands representanter i triangelmatchen Västergötland - Småland - Östergötland, där han blev tvåa i diskus. I Kindsmästerskapen gick det också bra och SIK fick en inteckning i vandringspriset "Kindsskölden". Även dom yngre har skött sej med den äran och bl.a. blev SIK en av Västergötlands bästa klubbar i Kvinnliga Friidrottsveckan.

1962 inleder sektionen sin årsrapport på följande sätt: Trots förlust av 3 av våra bättre löpare, som gått till annan klubb, kan sektionen se tillbaka på ett ännu framgångsrikare friidrottsår än närmast föregående. Vad bredd och tävlingsverksamhet beträffar det särklassigaste i SIK:s historia.17 seniorer, 11 juniorer, 15 ungdomar och 6 damer har under året deltagit i 35 tävlingar.

För att ta den största framgången först, så vanns Västra distriktsserien genom segrar i samtliga matcher. På Tånga Hed i Vårgårda den 26 maj möttes SIK - Vårgårda IK och KFUM Alingsås. Poängen där blev: SIK - VIK 65 - 63, SIK - KFUM 89 - 27. Bland löparna tog Bernt Karlsson och Lennart Svensson dom flesta poängen. Göran Johansson, Edgar Heed och Roland Johansson svarade för flest topp-poäng i hoppen och det tyngre gardet, Leif, Gerhard, Hans och Kurt ordnade fullträffar i kasten.

På Högvalla den 2 juni var det dags för en uppgörelse med Trollhättans IF. Slutpoängen kom att lyda på SIK 79 och TIF 49. Bernt Karlsson har övertagit den "avhoppade" Per-Olof Johanssons roll som dubbelsegrare i löpn. 1500 och 3000 meter. Övriga dubbelvinnare var Lennart Svensson i 100 och 400 meter, Leif Larsson, kula och diskus. Göran Johansson vann höjd och Edgar Heed stav. Kurt Ahlberg och Eskil Svensson ordnade dubbelseger i spjut, medan Gerhard Ahlqvist bidrog till dubbelt i kula och diskus genom andraplacering i båda grenarna. Slutligen vann SIK-kvartetten stafetten på 1000 meter för ovanlighetens skull.

Eftersom Tranemo IF dragit sej ur serien gick sista matchen mot Ryda SK i Helås, ett samhälle nära Vara. Där kapade SIK-arna åt sej 68 poäng, medan RSK fick nöja sej med 60 poäng. Av löparna var det bara Lennart Svensson som förmådde ta topp-poäng på 100 meter. RSK:s Bror Jonsson och Bernt Gustavsson visade sej för svåra för våra 1500 och 3000-meterslöpare, som fick nöja sej med bottenpoäng. I 400 m. höjd och stafett bärgade RSK-arna segerpoäng, men övriga grenar gick i SIK-favör. Sune Johansson och Roland Johansson tog dubbelt i längd. Edgar Heed och Göran Johansson dubblade i stav och Leif Larsson blev SIK:s ende dubbelsegrare i sina paradgrenar kula och diskus. Kurt Ahlberg vann spjut och kom tvåa i kula. Bertil Svensson, som ställde upp i diskus i stället för Gerhard Ahlqvist tog andra platsen.

Efter dessa matcher fick serietabellen detta, för SIK:s del, förnämliga utseende:

Svenljunga IK	4	4	0	301-199	8
Vårgårda IK	4	3	1	304-196	6
Trollhättans IF	4	2	2	171-214	4
Ryda SK, Helås	4	1	3	168-214	2
KFUM:s IA, Alingsås	4	0	4	54-178	0

Efter denna meriterande seger var det dags för klubbens grabbar att kvala till den högre "Rikstvåan". Hur skulle det avlöpa, mot den meriterade Mölndals AIK? Svaret kom den 23 september på Högvalla.

I löpningarna, som även omfattade häck 110 meter, var det bara Lennart Svensson som tog topp-poäng på 100 och 400 meter. Edgar Heed, Bernt Karlsson och Tore Lindahl blev tvåor på 110 häck, 1500 och 5000 meter. I höjd tog båda Göran, med efternamnet Johansson dubbelt. Trestegarna Roland-och Sune Johansson dubblade i sin gren och Roland klarade även längdhoppet, med Sune som trea. Kula och diskus tog Leif och Gerhard, i nämnd ordning, dubbelt med god marginal. Släggan langade Bertil Svensson iväg mer än 10 meter längre än tvåan. Där blev Kurt Ahlberg trea och i spjut blev han tvåa, med Bertil som trea.

Stafetten 1000 meter blev en klar mölndalsaffär, med drygt 10 sek. tillgodo. När poängen sammanräknats visade det sej att SIK klarat 84 medan MAIK fick nöja sej med 77. Därmed var det klart för tävling i Rikstvåan 1963. Ett hårt tävlingsprogram väntar.

Borås - Skövde - Skara - Värnamo - Nässjö - Hjo - Moheda - Floby - Sävsjö - Kinne-Kleva - Ljungsarp. Alla dessa platser har under året anordnat tävlingar där SIK-are deltagit och gjort uppmärksammade insatser och nått goda placeringar i prislistorna. På flera av dessa tävlingar har det yngre gardet representerat klubben och visat att bredden i svenljunga-idrotten för närvarande är god.

På Västergötlands Idrottsförbunds Ungdomskommittés bästalista för året har följande SIK-are fått plats: Bernt Karlsson 800-1500-3000 meter, bl.a. etta på 3000 meter. Lars-Olof Pettersson, kula, Bernt Brundin, 1000 meter, Thorild Åkesson, Göran-och Sune Johansson, höjd, Thorild etta. Göte Sjöqvist, kula. Kerstin Jangryd, kula och diskus.

Nämnas bör också att klubben haft inte mindre än 3 representanter med i årets landskapsmatcher. I ungdomsmatchen blev Göran Johansson etta och Thorild Åkesson trea i höjd. Kerstin Jangryd deltog i diskustävlingen.
Leif Larsson var med som reserv i seniormatchen Västergötland - Småland - Östergötland.

Leif Larsson har under året putsat sitt klubbrekord i kula till 12,82 meter. Bertil Persson satte nytt rekord i höjd utan anlopp med 1,47 m. och Sven Sterner i längd utan anlopp till 2,89 m.

1963 Det är fortsatta optimistiska tongångar i friidrottssektionens årsberättelse, som sammanfattar säsongens verksamhet på följande sätt:

"Vi kan med glädje se tillbaka på ett mycket gott friidrottsår. Resultatförbättringar har skett i de flesta grenar och bredden fortsätter att öka, varför vi ser oss kunna notera det bästa året i SIK:s historia.

Under året har 6 oldboys, 19 seniorer, 10 juniorer och 10 ungdomar deltagit i ett 40-tal tävlingar, vilket bekräftar att tävlingsverksamheten varit livlig. Licens, som är obligatorisk från 17 år, har lösts av 26 st".

Efter fjolårets kvalseger över Mölndals AIK blev det debut i seriesystemets div. 2, Göteborgsserien. Den serien befolkades av idel storklubbar, men trots detta lyckades SIK klara nytt kontrakt. Till stor del berodde det på nyförvärven Alf Emanuelsson, Gert Rudolfsson och Roland Pettersson, som tidigare tävlat för Tranemo IF. Som tidigare nämnts drog TIF sej ur esrien förra året.

SIK hade turen att få möta, Alingsås IF, seriens svagaste lag i premiären och fick även fördelen av hemmabanor. Matchen gick nämligen på Högvalla den 23 maj. I löpgrenarna visar resultatlistorna att AIF var aningen starkare och bärgade flest poäng. Lennart Svensson var dock först vid målsnöret på 100 meter, liksom Bernt Karlsson på 1500 meter. Per-Olof Jangeklint bidrog till dubbelt på den distansen. I hoppen toppade Gert Rudolfsson både i längd och tresteg, medan Alf Emanuelsson tog högsta stavpoängen. Hans Gustavsson och Leif Larsson vann dubbelt i diskus. Roland Pettersson vann spjut och Bertil Svensson slägga. Leif Och Gerhard blev tvåa och trea i kula, Edgar Heed och Bertil Persson kom näst segraren på 110 meter häck. Conny Stern och Tore Lindahl kom tvåa och trea på 5000 meter. Roland Johansson bidrog till dubbelt i tresteg och Göran Johansson och Torild Åkesson hade samma höjd som vinnaren i höjdhopp.

Summan av detta poängplockande blev 83 för SIK mot 78 för AIF. Alltså en ganska bra seriestart, som uppmjukning inför mötena med dom verkligt stora kanonlagen. För ovanlighetens skull fanns en ganska stor publik på Högvalla, vilket kanske i någon mån bidrog till att grabbarna var särskilt stridslystna.

Den 6 juni var det dags för nästa drabbning och då hette valplatsen Rambergsvallen, belägen i Göteborg. Där väntade självaste seriesegerfavoriten, IF Kville, varför grabbarna var inställda på en mager poängtilldelning. Dessutom fick SIK-laget ställa upp utan sin säkraste poängplockare, Lennart Svensson.

Han var nämligen anmäld till Junior-DM, där han lade beslag på 2 tecken i sina specialgrenar 100 och 400 meter. Alltså två mer synliga bevis på sin löpförmåga.

Därför blev det en skyhög kvilleseger med siffrorna 102 mot SIK:s 59 poäng. I samtliga löpningar tog Kville dubbelt, vilket betydde 8-3 i poäng. Det lättnade dock något i hoppen, där Gert Rudolfsson vann längd och kom tvåa i tresteg och Alf Emanuelsson klarade andraplatsen i stav. Leif och Gerhard stod för bravaden att ordna enda dubbelsegern för SIK i diskus och Bertil Svensson vann

Gerhard klarade andraplatsen i kula, men Leif hade en av sina sämre dar i den grenen, för ovanlighetens skull. Han brukar ju alltid vara pålitlig och hålla till i toppskiktet.

Även nästa hårda dust utkämpades i Göteborg, men nu på anrika Slottsskogsvallen, den 16 juni. Där fick SIK möta starka IFK Göteborg och IF Rigor från Kungsbacka, varför utgången även här var given på förhand.

Åt IFK var inget att göra, ty deras poäng blev 90 mot SIK:s 71. Däremot gick det hyfsat mot Rigor, som vann med en enda poäng, 81 mot 80 löd slutresultatet på.

Ur ett tidningsklipp saxar vi följande om matchen: "Mest poänggivande insatser gjorde Lennart Svensson och Gert Rudolfsson, som tog två dubbelsegrar var. Lennart vann 100 m. med 11,5 sek. och 400 m. med 51,3 sek. Gert hoppade 6,26 m. i längd och 13,40 i tresteg. I stavhopp överraskade Alf Emanuelsson och Edgar Heed med dubbelseger på inte alltför starka 3,20 och 3,00 m. Säkra diskusparet Hans Gustavsson och Leif Larsson blev bäst i grenen med 40,51 resp. 38,06 m. Kulstötarna som brukar hålla till bland de främsta tycktes dock ha tappat melodin och hamnade på sladden.

I stort sett har grabbarna gjort de resultat som väntats av dem, om också ett och annat misslyckande kan noteras".

Serieavslutningen gick för SIK:s del på Högvalla den 17 augusti, då Varbergs GIF kom för att bärga poäng som skulle ge en slutlig tredjeplats i serietabellen. Det gick enligt beräkningarna och slutsumman av matchen blev 88 - 73 i varbergsfavör. Ett tidningsklipp förtäljer följande om matchen: "Namnet Svensson återfinns på segrarplats i hälften av tävlingarnas 14 grenar. De båda GIF-arna Sven-Olof Svensson och Roland Svensson, SIK:s Lennart Svensson antecknade sig för dubbelsegrar jämte Dennis Eliasson GIF.

SIK:s oldboy, Bertil Svensson, kastade släggan ett stycke längre än sina medtävlare. Längdhoppstävlingen var en av de bästa som gått på Högvalla. Förre landslagskämpen Arne Eriksson, GIF, vann, men Gert Rudolfsson, SIK, var bara 3 cm. efter. Han tangerade därmed sitt årsbästa resultat. I trestegshoppet tog han dock revansch med 41 cm. Inget av lagen ställde upp helt ordinarie."

Förutom Lennart Svenssons dubbelsegrar och Gert Rudolfssons hoppseger vann Alf Emanuelsson stav och Roland Pettersson spjut och som nämnts Bertil Svensson slägga.

Efter att Rigor besegrat Alingsås och Kville gått i topp efter att ha förvisat IFK Göteborg till andra platsen ser den slutliga tabellen ut på följande sätt:

IF Kville	10	poäng
IFK Göteborg	8	"
Varbergs GIF	6	"
IF Rigor	4	"
Svenljunga IK	2	"
Alingsås IF	0	"

I skuggan av dessa stora drabbningar har flera av klubbens yngre grabbar utfört prestationer på tävlingsbanorna som placerat dom bland distriktets fem bästa i årsstatistiken. Bernt Karlsson 800 och 1500 meter, Göran Johansson och Thorild Åkesson höjd, Bernt Brundin 400-800-1000 och 1500 meter, Göte Sjöqvist kula och diskus samt Hans Nilsson spjut.

Inte heller 1963 har varit rekordfritt i det att Lennart Svensson förbättrat Gunnar Johanssons tidigare rekord på 200 och 400 meter. Dom nya rekorden lyder på 23,0 resp. 50,2 sekunder och är samtidigt kindsrekord.

Förutom Kindsmästerskapen har klubben arrangerat UP-tävlingar med många deltagare.

Som ett litet kuriosum kan slutligen nämnas att när SIK i vintras arrangerade den sedvanliga Korpstafetten ställde Friidrottssektionen upp ett lag. Det bestod av: Frank Svensson-Bertil Svensson-Kurt Ahlberg. När slutvarvet avverkats visade det sej att denna trio slagit sina närmaste konkurrenter med 35 sekunder. Således går det bra att kombinera skidor och friidrott.

1964 När man går igenom sektionens årsberättelse samt alla resultatlistor från årets tävlingar blir man imponerad av på hur många platser som SIK-arna har varit medagerande i tävlingar. Utöver besöket i Varberg för seriematch har SIK-representanterna tävlat i Gislaved-Trollhättan-Villstad-Värnamo-Skövde-Kungälv-Falkenberg-Borås-Malmö-Karlsborg-Mölndal-Göteborg-Nässjö-Huskvarna. Som synes är det på många platser som SIK:s färger skymtat på tävlingsbanorna.

Att grabbarna överlag skött sej till belåtenhet visar bl.a. resultatlistorna från se riematcherna. Den bästa prestationen där var väl när IFK Göteborg gästade Högvalla. Före den avslutande stafetten på 1000 meter var ställningen 78-76 för IFK. Kvartetten Sune Johansson, Bertil Persson, Gert Rudolfsson, Lennart Svensson löpte för fulla muggar oc h för första gången på länge kom dom först till målsnöret. Med ens hade underläget förbytts i poängseger. Visserligen bara en mer än IFK, men det betydde 2 poäng i tabellen. 81 - 80 blev alltså slutsiffrorna och därmed hade SIK chans att "överleva" även denna serieomgången.

Tidigare hade fjolårssegraren i Rikstvåan, IF Kville, gästat Högvalla och kapat åt sej segerpoäng. Deras försök att kvala sej upp i Rikstvåan hade inte lyckats, utan det blev tvåan även i år. Liksom förra året var Kville utan konkurrens på Högvalla, men poängskillnaden betydligt mindre nu. Kville 93 -SIK 68 mot fjolårets 102 - 59.

Sista omgången gick dels i Göteborg mellan IFK - Kville och i Varberg, där Varbergs GIF - IK Rigor och SIK möttes. I Göteborg vann IFK med resultatet 82 - 79 poäng och på Påskbergsvallen hette segraren Varbergs GIF.

SIK-arna bjöd hårt motstånd, varför förlusten mot VGIF inskränkte sej till tre poäng, 82 mot SIK:s79. IK Rigor fick agera strykpojkerollen med 56 - 102 mot VGIF och 59 - 99 mot SIK.

Kville blev serievinnare även i år, men på samma poängsumma som IFK. Poängförlusten i Svenljunga kostade IFK segern, alltså avgjorde en enda poäng slutställningen. Likaså var det jämnt mellan SIK och Varberg.

Serietabellen:

IF Kville	4	3	1	355-287	6
IFK Göteborg	4	3	1	345-298	6
Varbergs GIF	4	2	2	331-309	4
Svenljunga IK	4	2	2	327-314	4
IK Rigor	4	0	4	243-392	0

Efter denna redovisning av klubbens insatser i serietävlandet kan konstateras att året utgör toppen på SIK:s friidrottande genom tiderna. Om det går att ytterligare höja toppen återstår att se.

Antalet aktiva deltagare under detta tävlingsintensiva år har bestått av 5 oldboys, 19 seniorer, 12 juniorer, 7 damer och 32 ungdomar i 15-16-årsåldern. Tillsammans 75 friidrottare,som ställt upp i över 40 tävlingar. Inte alla har kunnat tränga sej upp i topp på prislistorna, ty dit siktar alla tävlande och den starkaste vinner.

Men även i år har ett antal klubbrekord raderats ut, närmare bestämt 5 stycken. Således har Lennart Svensson förbättrat sitt tidigare rekord på 200 meter från 23,0 sek. till 22,4 sek. Dessutom har han tangerat Gunnar Johanssons gamla rekord på 100 m. 11,0 sek.

Gert Rudolfsson har slagit ett 30-talsrekord, nämligen Elis Hallbergs längdrekord på 6,58 m. Det nya lyder nu på 6,63 meter.

Roland Pettersson har höjt spjutrekordet till 54,74 m. Tidigare innehades det av Knut Josefsson som redan på 30-talet kastade 53,59 meter. Övriga rekord har satts i stafetterna,4x100 meter-laget bestod av: Gert Rudolfsson-Frank Svensson-Bertil Persson-Lennart Svensson, som löpte på 47,4 sek.

Tore Lindahl-Leif Wrigfeldt-Bernt Karlsson-Kent-Åke Jonasson rekordlöpte 4x1500 meter på 18.08,0 minuter. Av rekorden är 200 m.längd- och spjutresultaten även nya kindsrekord.

Det skulle föra för långt att räkna upp alla tävlingsresultat, men man kan inte helt förbigå klubbens möten med göteborgsklubben Utby IK.
Utby gästade Högvalla den 28 juni det artade sej till en jämn fight. Den blev så jämn att endast två poängs skillnad blev slutresultat. För SIK:s del stannade dessa poäng hos hemmalaget. Slutställning SIK 54 - Utby 52 poäng.

100 m. 400 m. 1500 m. gav SIK topp-poäng genom Lennart Svensson och Kent-Åke Jonasson. Längd och stav vanns av Gert Rudolfsson och Alf Emanuelsson, medan Leif Larsson vann diskus.

Returmatchen gick på Gamlestadsvallen i Göteborg i slutet av september, men då var SIK-arna slagna redan på förhand. Lennart Svensson var nämligen inte med i laget och utan honom skulle poängskörden bli ganska mager.

väderleksförhållanden. Stora delar av löparbanorna stod under vatten, varför det blev många plaskvåta varv som speciellt medel- och långdistansarna fick avverka.

Släggkastarna, som hade sina uppgörelser på Slottsskogsvallen var om möjligt ännu mer utsatta för ösregnet som pågick som värst under deras tävling.
För svenljungapojkarnas del blev det ganska blygsamma placeringar i de flesta löpningarna, medan det gick betydligt bättre i hoppen och kasten. Bertil Svensson kastade iväg släggan så långt att endast 26 cm. fattades i att han tangerat sitt eget klubb- och kindsrekord som sattes den 16 juli 1939.

De båda diskuskastarna Leif Larsson och Gerhard Ahlqvist följdes som vanligt åt i prislistan på andra och tredje platserna."

Roland Pettersson var ende SIK-are med segerpoäng som han tog i sin speciallgren spjut. Gert Rudolfsson blev tvåa i tresteg och samma placering fick Alf Emanuelsson i stav.

Poäng i tävlingen: IF Kville 147,5 - Utby IK 130,5 - Varbergs GIF 126 - Svenljunga IK 119 poäng.

Slutställningen i Rikstvåan: IF Kville 312 poäng, Varbergs GIF 258 p. Utby IK 255 p. Svenljunga IK 221 p, Med en tävlingssugen Lennart Svensson i laget hade resultatet troligen blivit betydligt poängrikare för SIK.

Före denna serieavslutning kom Utby till Svenljunga den 8 augusti för en uppgörelse om vem som skulle få inteckning i "Prippkannan". Även den här gången var Utbygrabbarna starkast och poängen fördelades exakt som vid mötet förra året. Ett tidningsreferat gör en sammanfattning av matchen: "Som väntat blev det Utbys goda löpare som avgjorde matchen och speciellt sprinterlöparna dominreade.
I övrigt höll SIK-arna jämna steg matchen igenom. Före höjdhoppet och den avslutande stafetten var ställningen jämn, men utbyseger i dessa grenar avgjorde poängställningen." Slutställningen blev Utby 57 - SIK 49 poäng.

"Efter matchen samlades tävlande och funktionärer till ett gemytligt samkväm i klubblokalen. Båda klubbarna är jämngamla, de fyller 40 i år och detta poängterade friidrottsbasen, Stig Jansson, när han överlämnade vandringspriset till segrarna på ett år. Men så jämna som de båda klubbarna är kan resultatet bli omvänt nästa år".

Gert Rudolfsson, Alf Emanuelsson och Leif Larsson var matchens enda grensegrare för SIK. Grenarna var längd, stav och diskus. Tvåor blev Kent-Åke Jonasson i 1500 m. Thore Lindahl i 3000 m. Göran Johansson höjd, Gerhard Ahlqvist kula och diskus.

Inte heller 1965 har varit rekordfritt. Tre nya klubbrekord har satts. I längd utan ansats med 2,90 m. av Ove Öjdefors, i femkamp med 2,558 poäng av Roland Pettersson och i stafett 4x1500 m. med tiden 17.58,2 min. av Frank Svensson, Tore Lindahl, Leif Wrigfeldt, Kent-Åke Jonasson.

Den "personal" som sektionen haft till sitt förfogande för deltagande i det 40-tal tävlingar vari SIK-are ställt upp under jubileumsåret har bestått av:
7 oldboys, 17 seniorer, 13 juniorer och 20-talet ungdomar under 16 år

Nåja, utklassning blev det inte fråga om, ty UIK kunde bara tillgodoräkna sej 8 poäng mer när matchen var över. Således 57 mot SIK:s 49 poäng. Kent-Åke klarade enda löpsegern på 800 meter, men hopparna tog dubbelt i höjd, stav och tresteg. I stav Alf Emanuelsson och Ove Öjdefors, tresteg Gert Rudolfsson och Roland Johansson. Thorild Åkesson vann höjd och Roland Pettersson spjut.

Stafett 4x200 meter blev en klar utbyseger.

Bland dom yngsta är det många som varit framgångsrika i nationella UP-tävlingar både inom och utom Distriktet och ett par grabbar har också varit med i Västergötlands landskapslag för ungdomar.

1965 Den 24 november har Borås Tidning följande rubrik på sportavdelningen: "FIN FRIIDROTTSBREDD I SVENLJUNGAKLUBBEN. Den fria idrotten har i stort sett hållit ställningen från föregående år. Toppresultaten på sprintersträckorna har under året varit något svagare än tidigare, men i gengäld har bredden i de olika grenarna blivit markantare. Tävlingstillfällena minskade en aning på grund av att Rikstvåans program genomfördes på två tävlingar, båda på bortaplan. Dock har alla möjligheter till tävlingar tillvaratagits, varför säsongen varit jämförelsevis tävlingsfylld för det stora flertalet friidrottare".

Enligt sektionens årsberättelse har även 1965-då klubben fyller 40 år- varit ett av de framgångsrikaste åren i klubbens historia. "Dock har vi förlorat en av våra bästa sprinters, som gått till annan klubb, vilket gjort att en tillbakagång på sprintersträckorna skett. Vi har dock lovande juniorer här som gjort goda framsteg under året".

Sprintern som lämnat klubben var Lennart Svensson, som gått över till IF Elfsborg i Borås. Hans frånvaro märktes tydligt i prislistorna, där SIK-arna samlade betydligt färre poäng i sprinterloppen än som tidigare varit fallet.

"Rikstvåan" blev i år en egendomlig tävling. Från början deltagande föreningar var: IF Kville, Varbergs GIF, Utby IK, IFK Göteborg, Mölndals AIK och Svenljunga IK. Redan före starten hoppade IFK Göteborg av och när det var dags för finaltävlingen den 29 augusti hade också Mölndals AIK lämnat sällskapet.

Så det blev en ganska "rumphuggen" tävling, där SIK hamnade i botten på båda tävlingarna. Mölndals AIK hade hemmabana då första tävlingen gick på Kvarnbyvallen i Mölndal den 13 juni. Där dominerade IF Kville stort och noterade 203,5 poäng, Varbergs GIF blev tvåa med 166 poäng Mölndals AIK 151 poäng, Utby IK 150,5 poäng och slutligen Svenljunga IK 128 poäng.

Med 10 deltagare i varje gren blev det en segdragen tävling och endast ett fåtal SIK-are lyckades komma nära toppen i resp. grenar. Gert Rudolfsson och Alf Emanuelsson blev tvåor i tresteg resp. stav och Roland Pettersson kom trea i spjut medan Bertil Svensson och Göte Sjöqvist blev trea och fyra i slägga.

Finaltävlingen den 29 augusti, som gick på Gamlestadsvallen i Göteborg, kom att bli en blöt affär. Ur ett tidningsklipp saxar vi: "Friidrottsmatchen i Rikstvåan gick under söndagen på Gamlestadsvallen i Göteborg under sämsta tänkbara

1966 Uteslutande optimistiska tongångar präglade SIK:s friidrottssektions avslutningssamkväm i klubblokalen den 27 november. Som vanligt dom senaste åren har sommarsäsongen varit tävlingsfylld och i samband därmed också rekordfylld. I sammanlagt 45 tävlingar har 7 oldboys, 16 seniorer, 16 juniorer och omkring 30-talet ungdomar under 16 år deltagit.

Man kan nästan tala om ett rekord i rekordslagning under året, då inte mindre än 6 gamla rekord raderats ut. Därvid har även klubbens hittills äldsta rekord försvunnit från tabellen. Det var "Mannes" rekord i höjd på 1,80 meter, som han satte vid en tävling i Borås den 3 juni 1931. Den som svarade för bravaden att utradera det var Thorild Åkesson, som klarade 1,82 meter vid tävling på Högvalla den 28 augusti.

Övriga rekordputsare under året har varit: Björn Lundh, 2,97 meter i längd utan ansats, Leif Wrigfeldt, 2.40,6 min. på 1000 meter, Kent-Åke Jonasson, 16.18,2 min. på 5000 meter, Bertil Svensson, 41,50 meter i slägga. (Han putsade därmed sitt eget klubb-och kindsrekord med närmare 1 meter). Kvartetten Olle Gunnarsson-Frank Svensson-Leif Wrigfeldt-Kent-Åke Jonasson, 17.18,9 min. i stafett 4x1500 meter.

Höjd-och släggrekorden, liksom stafettrekordet är samtidigt nya kindsrekord. Till samtliga rekordförbättrare utdelades klubbens speciella rekordplakett samt Kindsringens rekordplakett till dom ansvariga för kindsrekorden.

Klubblaget har tyvärr försvagats genom att Roland Pettersson lämnat klubben och numera tävlar för IK Ymer, Borås. Trots detta blev det en fjärdeplacering i årets hårda serie efter storklubbarna Orient, Mölndal och IF Elfsborg. Alltså kan det bli storseriedeltagande även nästa år.

Någon klubbmatch på hemmabana har inte gått att ordna under säsongen, varför göteborgsmatchen mot Utby IK blev årets enda match. Den förlorades med ganska knapp marginal och i kampen om det uppsatta vandringspriset leder nu Utby med 3-1.

Beträffande serietävlandet så var det andra motståndare i år, då ju klubben föll ur "Rikstvåan" förra hösten. Namnet på årets serie var "Friidrottsserien div. IV Nordvästra" och första matchen utkämpades i Uddevalla den 4 juni.

SIK-grabbarna presterade resultat, som i stort sett väntats av dom, men medtävlarna var ett strå vassare, med undantag för Trollhättans IF, som kom på samma slutpoäng. SIK-arna hamnade överlag i mitten eller i slutet av prislistorna. Undantaget var GertRudolfsson, som klarade andraplatsen i tresteg med drygt 13 m.

När föreningspoängen summerades var värdklubben, IK Orient segrare med 55 poäng. Mölndal kom tvåa med 47 poäng, Elfsborg 37 poäng, Mariestad 34 poäng, Svenljunga 29 poäng och Trollhättan också 29 poäng.

En vecka senare, den 11 juni, hade Elfsborg hemmabana på Ryavallen. Liksom i Uddevalla fick SIK-arna nöja sej med mestadels mittenplaceringar. Undantaget den här gången var Bertil Svensson, klarade andraplatsen efter Elfsborgs Bernt Sund.

Slutfacit i tävlingen för SIK:s del blev en fjärdeplats. Orient höll toppen även nu och vann med 51 poäng. Sammanlagda poängen efter båda tävlingarna blev:

Orient 106 poäng, Mölndal 90 poäng, Elfsborg 79 poäng, Svenljunga 65 poäng, Trollhättan 63 poäng, Mariestad 56 poäng.

Den 11 september var det så dags för en tur till Gamlestadsvallen i Göteborg. Nu gällde det ett försök att få ännu en inteckning i "Prippkannan", som Utby IK "lånat" i två år. Men SIK kunde inte mönstra sitt starkaste lag, då Kent-Åke Jonasson inte kunde ställa upp på grund av sjukdom, vilket betydde klar poängförlust. Ledningen växlade matchen igenom på dom regnblöta banorna och det var inte förrän på sluttampen som Utby drog ifrån.

Dom båda ungdomliga 100-meterslöparna Lars-Börje Carlsson och Sten Lundin gjorde sina hittills snabbaste lopp och klarade dubbelvinst, tid 11,3 resp. 11,5 sek. På 300 m. kom dom tvåa och trea i omvänd ordning. Även i höjd blev det dubbelt genom Thorild Åkesson och Göran Johansson. I tresteg var Gert Rudolfsson helt överlägsen och vann med nära en meter före tvåan. UIK klarade dubbelsegrar i löpning 800 meter och kula och liksom tidigare var dom snabbast i stafetten, denna gång 4x200 meter. Räknat i poäng blev ställningen nästan exakt som förra träffen i fjol. 56 för UIK 49 för SIK. Det visar att styrkeförhållandena mellan båda klubbarna håller sej tämligen konstant. Vem kommer först fram till tredje inteckningen i "Prippkannan"? Utby ligger ju bäst till, men kanske SIK kan samla sej till en extra kraftansträngning 1967 och -68 ?

Årets kindsmästerskapstävlingar gick dels i Gällstad för juniorerna och på Högvalla för seniorerna och där gick även KM i femkamp. Eftersom SIK är tämligen ensam utövare av friidrott i Kind kom prislistorna nästan uteslutande att uppta SIK-are varför dessa tävlingar numera är tämligen ointressanta. Förr var det alltid hårda tag i dessa mästerskapstävlingar, när Dalsjöfors-Ambjörnarp m.fl. föreningar tampades om mästerskapstecknen. KM kan nu betraktas mer som klubbmästerskap, vilket inte lockar grabbarna att göra sitt bästa. Det blir alltid mer färg över tävlingar där utombys grabbar finns med i startlistorna. Men det tycks som om såväl ledare som tävlande i klubbarna i Kind tappat intresset för friidrotten.

1967 Var, enligt sektionens årsrapport ett livligt verksamhetsår då klubbens representanter återfanns i tävlingsprotokollen på ett 40-tal platser. 8 oldboys, 22 seniorer, 13 juniorer och 20-talet ungdomar under 16 år har medverkat.

Tyvärr saknas några av löparna i lagen som kämpat för SIK-poäng i serie- och klubbmatcher. Det är Kent-Åke Jonasson, Leif Wrigfeldt, Frank Svensson och Ove Öjdefors, som beslutat gå över till Kinna IF, vars friidrott varit i det närmaste slocknad sen några år tillbaka. Kanske det kan leda till att det förr så livliga klubbmatchutbytet mellan SIK och KIF kan komma igång igen? Forna matcher klubbarna emellan var alltid trevliga evenemang och Kinna IF var alltid en jämnbördig och trevlig motståndare.

Liksom under tidigare år har SIK varit en av dom sex klubbarna i Friidrottsserien div. IV Nordvästra. Varje deltagande förening ställer upp en man i varje gren och tävlingen genomförs i två omgångar.

I första omgången var det Alingsås IF som hade hemmabana på Mjörnvallen den 3 juni. I år saknades Orient, som vann förra året och gick upp i högre serie, liksom Mariestad, som dragit sej ur serien. Nytillkomna var Falköping och Alingsås. Enligt ett tidningsklipp rådde ett strålande väder och det bidrog till att resultaten blev mycket bra.

För SIK:s del fanns dom flesta pristagarna tyvärr bland konkurrenterna. Bara ett svenljunganamn fanns överst i en gren, nämligen Gerhard Ahlqvist, som stötte kulan en bra bit längre än medtävlarna. Torild Åkesson hävdade sej gott i höjdhoppskonkurrensen. Han klarade nämligen för första gången 1,85 meter i höjd, samma som segraren. Därmed höjde han sitt klubb- och Kindsrekord från förra året. Bertil Svensson klarade tredjeplatsen i slägga och Gert Rudolfsson, Leif Larsson och Rolf Runesson kom fyror i tresteg, diskus och spjut.

Elfsborg var störste poängsamlaren med 68 p. Falköping 63 p. Mölndal 63 p. Alingsås 43 p. Svenljunga 38 p. Trollhättan 37 p.

Andra omgången gick på Ryavallen den 10 juni och även nu var det bara en SIK-are överst i prislistan. Leif Larsson slungade nämligen diskusen ett stycke längre än sin närmaste konkurrent. Torild Åkesson hade också denna gången en duell med sin besegrare för en vecka sen. Eskil Egeröd, Mölndal vann även nu på 1,85 meter och den höjden tog också Torild. Han tycks ha nått toppformen nu. Gert Rudolfsson tog andraplatsen i tresteg, liksom Gerhard Ahlqvist i kula, båda med bättre resultat än förra tävlingen. Rolf Runesson, som i Alingsås kom fyra i spjut ryckte här upp på andra platsen, drygt metern längre än då. Bertil Svensson höll sin tredje plats i slägga, där han ökade med nära 1 m. Stafetterna visar att SIK saknar löpare, ty där hamnar lagen alltid på jumboplats.

Dags att summera poängskörden: Falköping 69 p. Elfsborg 67 p. Mölndal 61 p. Svenljunga 45 p. Alingsås 39 p. Trollhättan 34 p.

Efter båda matcherna stod Elfsborg som slutsegrare med 135 poäng. Falköping 132 poäng. Mölndal 124 poäng. Svenljunga 83 poäng. Alingsås 82 poäng. Trollhättan 71 poäng. Som synes en markant skillnad mellan dom tre övre och dom tre undre deltagarna.

Före dessa seriematcher hade klubben redan avverkat en klubbmatch, då man mötte Falkenbergs IK i Falkenberg den 21 maj. Det visade sej vara två mycket jämna motståndare och matchen avgjordes inte förrän i den avslutande stafetten. Eftersom SIK-arna inte var tillräckligt snabba i växlingarna stod hallänningarna som vinnare när dom passerat målsnöret. 65 poäng för FIK och 61 för SIK .

Alla löpningar vann hallänningarna, förutom 1500 m. där Olle Gunnarsson var först i mål. Torild Åkesson vann enda hoppsegern, men i höjd i längd och tresteg fick Gert Rudolfsson se sej besegrad. I dessa grenar har Falkenbergarna traditioner att försvara. Falkenbergaren "Spänst Svensson" var på sin tid en av Sveriges verkliga storhoppare och sånt brukar smitta av sej.

Gertfick nöja sej med andraplaceringen i tresteg. "Tandemparet" Leif-Gerhard lämnade sina medtävlare i kula och diskus flera meter efter sej. För övrigt kom flera av SIK-arna på andraplatser efter sekundstrider. Särskilt bör väl Gerts trestegshopp nämnas, då han med sina 13,69 m. var endast 2 cm. efter segraren Ulf Nilsson. Nykomlingen Rolf Runesson gjorde överraskande bra ifrån sej i spjut, där han visserligen inte hade en chans mot segraren Hasse Gustås. Men han slungade spjutet 50,98 meter, alltså i klass med dom resultat som Roland Pettersson gjorde innan han hoppade av från SIK.

På höstkanten gällde det kampen om poängen för en inteckning i "Prippkannan". I år skulle det bli revansch, ty nu var grabbarna laddade och matchen gick på Högvalla den 2 september.

Det började optimistiskt på 100 meter, där Lars-Börje Karlsson kom först till ulltråden. Men sen var det stopp i samtliga lopp, som dubblerades av utbylöparna. Det blev dock motsatta förhållandet i höjd och stav. Höjden tog Thorild Åkesson och Göran Jalderyd (f.d. Johansson) och i stav var Alf Emanuelsson överlägsen, medan en ny SIK-are, Lars Bossman, kom tvåa. Gert Rudolfsson fick nöja sej med andraplatsen i tresteg. "Tandemparet" i kula och diskus följdes som vanligt åt, men nu låg Gerhard etta i båda grenarna, men Leif försvarade andraplatserna. Poängsegern var redan klar före stafetten 4x100 m. så det betydde inte något att Utbygrabbarna kom en tiondels sekund före i mål. 48,3 för UIK och 48,4 för SIK, en ovanligt liten tidsskillnad. Det var Gert-Sten-Per-Olof-Lars-Börje som förde stafettpinnen i mål. Och det blev alltså en inteckning i "Prippkannan", varför nästa tävling blir avgörande. Ställningen efter matchen var 3 - 2 till Utby IK.

Inget år utan rekord har varit melodin i SIK under 60-talet. Så har varit fallet även i år, då antalet förbättrade rekord varit tre stycken. Björn Lundh ökade sitt eget fjolårsrekord i längd utan ansats till 3,05 m. Olle Gunnarsson satte nytt rekord i löpning 5000 m. med tiden 16.08,2 min. Torild Åkesson tog 1,85 m. i höjd två gånger med en veckas mellanrum i serien och slog således sitt fjolårsrekord med 3 cm. Hans och Olle Gunnarssons rekordnoteringar är samtidigt nya kindsrekord. Om hittills satta rekord går att förbättra får framtiden utvisa.

1968 Efter en del smärre uppmjukningsövningar och deltagande i några tävlingar var det premiär för seriekamp den 26 maj. På Odenplan i Falköping möttes då Falköpings AIK, Mölndals AIK, IF Hagen,-Skövde, Alingsås IF och Svenljunga IK i div. IV, Södra landsdelserien. Den var av någon anledning nedbantad till fem föreningar, emot sex förra året. FAIK, som hade hemmabana, var favorit till slutsegern och vann med 8 poäng före MIK. För SIK:sdel var det ingen lyckad dag, då man måste ställa upp utan säkre poängsamlaren Gert Rudolfsson. Han har nämligen bokstavligt hoppat av SIK-skutan till IK Ymer i Borås, som därmed tagit två av klubbens starkaste ess. Tidigare var det Roland Pettersson som ville tävla för

1969 Förhoppningarna om att den närmaste framtiden för friidrotten skulle te sej ljusare har visat sej hålla streck. Ty årets rapport om sektionens arbete konstaterar att den gångna säsongen varit en av dom allra livligaste och framgångsrikaste i SIK:s historia. Det vill säja en hel del efter allt positivt som skrivits i denna historik om speciellt 60-talet,med nysatta rekord varje säsong. Vad bredden och antalet tränande och tävlande beträffar har över 100 friidrottare,ifrån åldrar under 16 år upp till oldboys, deltagit i närmare 50 tävlingar. Det har gällt UP-tävlingar, junior-DM, granndistrikttävlingar, klubbmatcher samt inte minst i serietävlingar.

När det gäller årets seriematcher har div. IV fått med en del nya föreningar. Förutom dom hittills kända Mölndals AIK-Alingsås IF och Svenljunga IK har Dingle IF-Kinna IF och Dals Södra FFI kommit med i serien.

Första matchen gick på Mjörnvallen i Alingsås den 31 maj och då hade SIK ett tämligen ordinarie lag att ställa upp med. I längd och spjut var det dock reservbetonat. Rolf Runesson, 50 meterskastaren, har tyvärr lämnat klubben, vilket betyder en försvagning. Men det lyckades för SIK att placera sej på "bättre halvan" och bli trea.

För dagen var höjd och diskus SIK:s starka grenar. Torild Åkesson klev över 1,83 meter,och vann därmed klart. Leif Larsson hyvade iväg diskusen närmare 40 meter och slog närmaste medtävlare med nära 2 meter. Bland löparna var det Lennart Svensson som fick bäst placering, tvåa på 200 meter. Löpning 10000 meter ingick också i programmet och där startade Olle Gunnarsson, med påföljd att det blev nytt klubbrekord. Han placerades sej på tredje plats. Dom båda ungdomarna Göran Stake i längd och Timo Ranne i stav gjorde bra ifrån sej och blev treor. I stafetten blev det jumboplats.

Dagens poängställning: Mölndals AIK 80 - Alingsås IF 63 - Svenljunga IK 51 - Dingle IF 50 - Kinna IF 37 - Dals Södra FFI 33.

Nästa serieomgång skulle dröja ända till den 14 september. Då var det träff på Kvarnbyvallen i Mölndal, vilket skulle gynna Mölndals AIK ytterligare och öka deras försprång. Då SIK hade flera reserver gick det inte att hålla tredjeplatsen, utan Dingle gick förbi i slutspurten. Det var deras representanter i löpn. 1500 m. höjd och stav som gav dom poängförsprång.

Leif Larsson var ende SIK-are som toppade sin gren, då han vann diskus på drygt 36 meter. Lennart Svensson blev tvåa på 100 m. och Göran Stake i längd. Börje Axelsson och Sture Johansson blev treor på 400- resp 5000 m. I stafetten på 1000 meter kom SIK trea efter Mölndal och Kinna.

Slutliga poängställningen i serien: Mölndals AIK 156 p. Alingsås IF 108 p. Dingle IF 106 p. Svenljunga IK 99 p. Kinna IF 87 p. Dals Södra FFI 70 p.

Emellan dessa båda seriedrabbningar gällde det vem som var starkast i år SIK eller Utby. Det skulle avgöras på Högvalla den 24 augusti,till vilken

en större klubb, med mer resurser. Men grabbarna kämpar vidare och gör sitt bästa, om det sen inte räcker till kan dom inte lastas för.

Bäst lyckades Torild Åkesson och Leif Larsson i dagens match, då dom kom på andra plats i höjd och diskus. Treor blev Bertil Persson i 110 m. häck, Bertil Svensson i slägga, Gerhard Ahlqvist i kula, Alf Emanuelsson i stav och Timo Ranne i tresteg.(Timo är en av ungdomarna som har goda förutsättningar i flera grenar).

Slutställningen av matchen blev: Falköpings AIK 59 p. Mölndals AIK 51 p. Alingsås IF 48 p. IF Hagen 33 p. Svenljunga IK 33 p. SIK blev alltså inte ensam på jumboplatsen eftersom Hagen var exakt lika svagt.

Två veckor senare, den 8 juni gick finalen på Hagens Idrottsplats i Skövde. Dit skickades ett lag som var extra reservfyllt och dessutom saknades representanter i löpning 5000 m. 1500 m. tresteg,hinderlöpning 3000 m. och stafett. Varken Torild Åkesson, Rolf Runesson, Timo Ranne, Olle Gunnarsson, Göran Jalderyd eller Bernt Brundin fanns med i laget, som var dömt till jumbo redan i förväg.

Närmast toppen kom Leif Larsson, som klarade andraplatsen i diskus. Bertil Svensson i slägga, Gerhard Ahlqvist i kula och Alf Emanuelsson i stav blev treor. Övriga kom jumbo eller näst intill och därmed var det ajöss från tävlingar i det sällskapet

Falköpings AIK samlade 55 p. Mölndals AIK 54 p. IF Hagen 47 p. Alingsås 39 p. Svenljunga IK 22 p. Slutställning efter två matcher: Falköpings AIK 114 poäng, Mölndals AIK 105 poäng, Alingsås IF 87 poäng, IF Hagen 80 poäng, Svenljunga IK 55 poäng.

Inte heller på Gamlestadsvallen i Göteborg lyckades det vidare bra när klubbmatchen gick där den 15 september. I sektionens rapporter finns inga resultat från tävlingarna, mer än uppgiften om att Utby tog sin fjärde inteckning i "Prippkannan" och därmed behöll den för alltid. Alltså 3 - 2 till Utby. Men, trots förlusten, sattes där ett nytt klubbrekord, nämligen i stafett 4x200 meter. I laget löpte: Lars-Börje Carlsson - Timo Ranne - Per-Olof Olsson - Sten Lundin på tiden 1.38,4 min. Det var också det enda rekordet för året, men resultaten är numera såpass bra överlag i tabellen att dom är ganska svårslagna.

Trots dom svaga insatserna i nämnda tävlingar har bredden varit ungefär lika med närmast föregående år. Tävlingsdeltagandet har också varit livligt, såväl bland dom yngsta friidrottsutövarna som bland seniorer och oldboys. Ett glädjande meddelande har sektionen fått vid säsongens slut, då Lennart Svensson lovat komma tillbaka och tävla för SIK igen nästa säsong. Det bör betyda en fin förstärkning för det numera lite veka sprinterbeståndet. Därför kan friidrottarna se lite ljusare på den närmaste framtiden.

match hemmagrabbarna tränat intensivt, för att ta revansch för fjolårsnederlaget. Utbygrabbarna verkade ovanligt bleka, medan SIK-arna bokstavligt talat var på alerten. Det var bara i löpningarna 200 m. 400 m. och 1 engelsk mil- en ny gren - samt i stafetten som Utby kunde dominera. I löpning 5000 m. höjd, kula, diskus och slägga fick SIK dubbelpoäng och dessutom segrar i stav och längd. Dubbelpoängen togs av: Göran Johansson - Göran Stake i höjd, 5000 m. Olle Gunnarsson-Sune Palm, i kula Gerhard Ahlqvist-Leif Larsson, i diskus Leif-Gerhard, i slägga Bo Johansson-Göte sjöqvist. Timo Ranne och Göran Stake tog hem stav och längd. Lennart Svensson och Sune Palm blev tvåor i resp. 200 m. och engelska milen. Dagens poängseger blev den största sen dom båda klubbarna började sitt tävlingsutbyte. SIK tog 67 poäng mot UIK:s 50. Därmed fick SIK sin första inteckning i ett nyuppsatt vandringspris. En välkommen revansch för SIK-arna.

Förra årets förmodan att resultaten skulle vara så bra att rekorden vore ganska svårslagna har inte visat sej hålla streck. I år har nämligen hela fem nya rekord noterats. Olle Gunnarsson har svarat för tre, nämligen 3000 m. med 8.55,2 min. 5000 m. 15.50,6 min. 10000 m. 35.39,0 min. På 3000 m. hinder är Olof Karlsson ny rekordinnehavare med 10.56,4 min. Slutligen har stafettrekordet på 4x 100 m. förbättrats till 44,8 sek. I laget löpte: Sten Lundin- Göran Stake-Lars-Börje Karlsson-Lennart Svensson.

Tre ungdomar har under säsongen varit uttagna som representanter i distriktslagen. Bo Johansson deltog således i slägga i juniorlandskapsmatchen mot Stockholm - Göteborg - Skåne. Timo Ranne var med i ungdomsmatchen mot Småland i stav och kula, pojkar A och Ingvar Pettersson i stav, pojkar B.

Klubben har arrangerat flera tävlingar på Högvalla, varav en granndistriktstävling med ett hundratal starter samt två UP-tävlingar med hyggligt antal deltagare. Vidare har dom flesta KM-tävlingarna gått i SIK-regi.

En sammanfattning av 60-talets friidrott ger vid handen att decenniet varit det mest intensiva i klubbens 35-åriga historia. Det gäller såväl antalet deltagare som antalet starter i olika tävlingar på många olika platser, såväl i grannskapet som på mer avlägsna orter. Flera av dagens aktiva friidrottsutövare var med i leken redan på 50-talet och hänger med i toppen än idag.

Leif Larsson nämns första gången i denna historik då han vid juniorernas Kindsmästerskap 1950 blev tvåa i kula, den gren som skulle bli en av hans paradgrenar genom åren. 1952 dominerade han junior-KM genom att på Högvalla lägga beslag på KM-tecknen i längd, diskus och spjut och dessutom bli tvåa i höjd och kula. Sen dess har han, tillsammans med "tandemkompisen" Gerhard Ahlqvist, på framträdande platser i prislistorna och dessa båda är fortfarande på alerten och satsar för fullt i kul-och diskusringarna. Särskilt i klubbmatcherna brukar dom följas åt och klara dubbelpoäng. Vinner Leif diskus så

kan man nästan vara säker på att Gerhard blir tvåa, medan det oftast är tvärtom i kula. Så dom har för det mesta en intern match i matchen.

I seriematcherna blir det inga tillfällen till interna dueller, eftersom endast en man startar från varje klubb. Det blir många poäng som dom båda skulle kunna redovisa på"debetsidan" efter ett decennium som tungviktsankare i SIK:s friidrottstrupp. Många nya, unga,förmågor har dykt upp och blixtrat till ett tag, men dom har försvunnit nästan lika snabbt. Tyvärr. Annars skulle SIK ha kunnat konkurrera med vilken som helst av dom starka klubbar som nämnts i samband med alla seriematcher som rapporterats om i denna historik. Det problemet är inte unikt för SIK, utan så är det litevarstans. Lovande ungdomar som har [illegible] kommit fram utan hård träning ta ppar intresset fortare än dom som segar sej fram undan för undan.

Hur många av dagens friidrottare finns kvar i SIK-leden när det är dags att skriva nästa decenniums "eftermäle"?

1970 Sjuttiotalet började ungefär på samma sätt som 60-talet slutade. Friidrottssektionens årsrapport börjar så här optimistiskt: "Sektionen kan redovisa en livlig aktivitet: 7 oldboys, 21 seniorer, 7 juniorer samt ett 50-tal pojkar och flickor 16 år och yngre har deltagit i sammanlagt c:a 50-talet tävlingar".

Rapporten fortsätter: " Fyra klubbrekord har satts under året. Av Sture Johansson på 3000 m. hinder med tiden 10.12,4 min. Av Olle Gunnarsson på 10000 m. med tiden 33.53,0 min. Av Ingvar Pettersson i vikt och slägga med 11,66 respektive 43,16 m. Det sistnämnda rekordet är också nytt kindsrekord. I nationella friidrottsserien div. 3 belade vi en 4:e plats.

Två av våra utövare har gjort speciellt väl ifrån sig under året, nämligen sprintern Börje Axelsson, som gjort 11,2 på 100 m. och 51 blankt på 400 m. i sitt andra tävlingsår och A-pojken Ingvar Pettersson, som förutom nya klubb- och kindsrekord även satt nytt juniordistriktsrekord i slägga. Han är även juniordistriktsmästare i denna gren och kvalificerade sig till årets SUP-final i Timrå, där han belade en hedrande 4:e plats. 47,60 är hans bästa resultat med juniorsläggan och det ger honom en 3:e plats i sverigestatistiken bland A-pojkarna".

Rapporten nämner också flera yngre grabbar som utmärkt sej under året. Sprintern Sten Lundin, medeldistansaren Olof Karlsson, långdistansarna Olle Gunnarsson, Sune Palm och Sture Johansson hargjort goda framsteg under året. "Tandemparet" Leif - Gerhard fortsätter att vara bäst i kula och diskus och Gerhard har under året satt nytt personbästaresultat 40,98 i diskus. "Gubbarna" är inte pensionsmässiga ännu. Detsamma kan säjas om Bertil Svensson, som ligger bra till, tillsammans med Ingvar, Bo Johansson och Göte Sjöqvist. SIK har distriktets bästa släggkastargäng.

Sektionsberättelsen rapporterar också om att ungdomsverksamheten varit synnerligen livlig och framgångsrik. Flera ungdomar kvalificerade sej till

distriktsfinalen. Jan Persson blev mästare i höjd och kvalificerade sig tillsammans med Katarina Svensson till Riksfinalen i Karlstad.

I 70-iadtävlingarna har vi också hävdat oss väl. Till distriktsfinal kom Per-Erik Svensson och Eva Axelsson, där Per-Erik vann både kula och höjd och blev tvåa i längd. Eva vann kula. Dessa båda är därmed kvalificerade till regionsfinalen i Vänersborg 1971.

Årsrapporten slutar med följande förhoppningar inför nästa år:
Vi har mycket att se fram emot till det kommande året. Bl.a. 70-iadfinal och som vi hoppas , nytt deltagande i UP-finalen och inte minst satsningen på ett starkt serielag. Vi hoppas att tid, pengar och intresse skall räcka till så att sektionen kan verka för friidrottens fortsatta framgångar inom SIK.

1971 Det verkliga tävlandet inleddes den 20 maj, då grabbarna ställde upp på idrottsplatsen i Falkenberg för match i Nationella serien, div 3. Det blev en lyckad årsdebut, i dat att laget blev tvåa efter hemmaklubben Falkenbergs IK. Några resultat är värda att nämna. 110 m. häck vanns av Bertil Persson, tid 20 sek. Börje Axelsson blev tvåa på 400 m. tid 53,3 sek. Ingvar Pettersson och Gerhard Ahlqvist blev ettor i slägga, 45,50 m. och kula 11,78 m. Olle Gunnarsson kom tvåa på 1500 m. tid 4.23,4 min.

Andra matchen gick i Falköping 12 juni och efter den matchen hamnade SIK på tredje plats efter Falköpings AIK, 112 p. Falkenbergs IK, 109 p. SIK 93,5 p. 4 IK Ymer 8, 84 p. Utby IK 72,5 p.

Liksom i Falkenberg vann Ingvar slägga och Gerhard kula, resultat: 45,02 m. resp. 11,96 m. Sune Palm blev trea på 1500 m. och Olle Gunnarsson på 10,000 m. tider 4,08 resp. 34,32,8 min.

Denna tredjeplacering var den bästa vi nånsin nått i nationella serien förmäler årets friidrottssektionsrapport.

Antal förbättrade klubbrekord var i år tre. Ingvar Pettersson har svarat för två av dessa, nämligen i slägga med 50,14 m. och i vikt med 12,77 m. Tredje rekordet kom till när stafettlaget: Sten Lundin-Håkan Edvardsson-Lars-Börje Carlsson-Börje Axelsson löpte 4x200 m. i DM-tävlingarna på Ryavallen i Borås. Laget blev trea med tiden 1.35,8 min.

Årets toppman har varit Ingvar Pettersson. Förutom distriktsrekord med seniorsläggan har han satt nytt svenskt ungdomsrekord med juniorsläggan på 56,26 m. Han har deltagit i juniorlandslaget mot Norge och Finland och i ungdomslandslaget mot Finland, där han blev bäste svensk. Därtill svensk ungdomsmästare genom att vinna UP-finalen i Malmö och bli tvåa vid junior-SM i Västerås. Vidare har han deltagit i Västergötlands landskapslag för sen. jun. och ungdom. Med dessa meriter får han hållas som SIK:s främste friidrottare genom tiderna, trots sin ungdom. Dessa framgångar är inte endast resultat beroende på anlag utan först och främst på grund av i stort sett daglig träning året runt.

Kastartrion Leif Larsson, Gerhard Ahlqvist och Bertil Svensson håller fortfarande sina ställningar som goda poängplockare i sina grenar, kula, diskus och slägga. Utöver Ingvar finns det inga ungdomar som kan ta upp kampen med dessa "tungviktare". Hopparnas antal har tunnats ut och där är det endast Göran Järwenstrand som märkts, genom att klara 1,75 m. i höjd. Börje Axelsson med 11,2 och Sten Lundin med 11,3 på 100 m. SunePalm med 4.06,3 på 1500 m. och Olle Gunnarsson med 9.01,0 på 3,000 m. är jämte Sture Johansson mest framgångrika i löpningarna. Sture Johansson blev 7:a i DM på 30,000 meter på så god tid som 1.51,0 tim. Därmed kvalificerade han sej till SM, men kunde inte ställa upp där, på grund av sjukdom. För övrigt harhan deltagit i många långlopp i elitklassen med goda placeringar.

Förutom dessa toppgrabbar är det många, såväl äldre som yngre, vilka deltagit i sammanlagt 55 tävlingar med SIK-inslag.

Ungdomsverksamheten har även i år varit livlig med Kalle-Anka och 70-iadtävlingar. Per-Erik Svensson och Eva Axelsson, som båda kvalificerat sej till 70-iadens regionfinal i Vänersborg, skötte sej bra. Per-Erik blev tvåa i höjd och längd och Eva kom trea i kula.

1972 Såväl bredd som topp har varit svagare än föregående år. Detta gäller dom flesta grenarna, men trots detta harinte mindre än 6 nya klubbrekord satts. Dessa har satts av bara två SIK-are, nämligen Sture Johansson och Ingvar Pettersson. Stures rekord sattes i löpning 5,000 m. med 15.43,4 min. 10,000 m. med 32,36 min. 30,000 m. med 1.47,34 tim. Detta senare slog han med 3,26 min.

Ingvar satte nytt rekord i specialgrenen slägga med51,58 m. vilket även är nytt kindsrekord och samtidigt nytt distriktsrekord för juniorer. Han förbättrade sitt rekord i vikt från 12, 77 m. till 14,32 m. och dessutom i höjd utan anlopp, där han med sina 1,48 m. förbättrade Bertil Perssons tidigare med 1 cm.

Han har även i år blivit svensk juniormästare, den förste i SIK:s historia. Liksom förra året fick han representera Sverige i juniorlandslaget mot Finland och Norge i Åbo, där han blev trea och bäste svensk. På grund av militärtjänst har han inte kunnat träna rationellt, men trots detta har han varit årets bäste svenske junior i slägga.

Serietävlandet i div 3 visar att SIK:s lag är för ihåligt för att kunna göra sej gällande i större sammanhang i år. Vid matchen på Slottskogsvallen i Göteborg den 27 juni kom grabbarna sist, med endast 38 poäng. När det var dags för den andra matchen måste klubben avstå från deltagande på grund av att det inte gick att få ett fullt och slagkraftigt lag.

Även på ledaresidan börjar det vara tunnsått, varför arbetet inte kan bedrivas så energiskt som tidigare. Antalet tävlingar, där SIK-arna ställt upp i år har också minskat från 55 i fjol till 40 i år.

1973 Sektionens årsrapport är i år inte så optimistisk som under tidigare år. Den har följande lydelse:"Aktiviteten inom sektionen har varit dålig under det gångna året. Detta delvis beroende på att de flesta av de för några år sedan så lovande juniorer och seniorer har lagt av med friidrotten.

Därtill har Sture Johansson, som gjorde så många uppmärksammade lopp på de längre distanserna förra året, varit skadad så gott som hela säsongen och har endast kunnat deltaga i 2 tävlingar.

Vårt stora glädjeämne har varit släggjunioren Ingvar Pettersson, som åter blivit svensk juniormästare i sin gren. Han har också satt nytt distriktsrekord för Västergötland med resultatet 54,38 m. Ett resultat som han uppnådde i Nordiska juniorlandskampen i Norge, där han belade andra platsen och blev bäste svensk. Resultatet innebär också nytt kindsrekord och nytt klubbrekord. Han har även satt nytt klubbrekord i vikt med 15,74 m.

Han går i nästa år upp i seniorklassen och är uttagen i Svenska Friidrottsförbundets träningsuppföljning, där han av förbundets ansvariga tränare följs upp i träningen med kontinuerliga sammandragningar på Bosön.

Livligaste delen i vår verksamhet har varit ungdomssidan, där vi arrangerat ett flertal Kalle-Ankatävlingar. Några kvalificerade till distriktsfinal och riksfinal har vi inte fått, men deltagandet har varit livligt både bland pojkar och flickor och vi förväntar oss att denna ungdomsgiv ska, på lång sikt, ge resultat i form av större bredd och topp även på junior-och seniorsidan."

1974 Om Sture Johansson inte kunde tävla i någon större grad förra året på grund av skador så kom han igen i år mer tävlingssugen än på länge. Efter ett "uppvärmningslopp" i Åsenhöga den 12 maj, där han kom fyra i seniorklassen, ställde han upp i SM 25,000 meter den 18 maj. Detta SM gick i Skänninge och bland idel topplöpare löpte han i mål som 18-e man.
Nästa SM var Maraton, som arrangerades av Häverödals Sportklubb den 29 juni. Där ställde han upp bland 72 andra mästerskapsaspiranter och lämnade många bakom sej i mål. Han löpte nämligen i mål som 25-te man, en bra prestation efter fjolårets skador. Hans tid var 2.46,06 tim.

Han är inte intresserad av banlopp, men ställde ändå upp i Götalandsmästerskapen på 10,000 meter i Göteborg den 19 juli. Det blev en 16-de placering på tiden 32.28,8 min.

Nästa långlopp gick i Skövde den 17 augusti och då gällde det DM 25,000 meter landsväg. Bland 16 startande gick han i mål som 6:a på tiden 1.27,18 tim.

Sista långloppet för året gick även i Göteborg, där Solvikingarnas IS var värdar för Västergötlands DM i Maraton. Sture släppte bara en man före sej i mål och blev alltså tvåa på tiden 2.35,58 tim. Därmed hade han avverkat en intensiv och givande säsong bland landets mest framstående "långskubbare" och gjort propaganda för SIK.

Till DM i friidrott i Skövde den 12 juni sände SIK tre representanter. Det var kastartrion Leif Larsson - Gerhard Ahlqvist - Ingvar Pettersson, vilka skulle göra sitt bästa i kula, diskus, slägga och vikt.
I kula kom Ingvar femma på 12,99 m. och Gerhard sjua på 11,68 m.
I diskus klarade Ingvar fjärdeplatsen på 37,36 m. medan Leif blev femma på 36,84 m.

När Ingvar fick hand om släggan hade konkurrenterna inte en chans, ty han kastade den 12,20 m. längre än närmaste konkurrent. Resultat 50,36 m.

Samma gällde vikttävlingen där han var i rekordform och satte nytt D-rekord, med 17,12 m. 4,52 m. före tvåan.

Eftersom det inte finns några ytterligare noteringar om tävlingar för klubbens seniorer, får året betraktas som ganska magert för deras del.

För det yngre gardet var det betydligt flera tävlingstillfällen, vilka dock, nästan uteslutande, gick på hemmabanor. Men i Knallespelen i Borås den 18 augusti hade SIK en representant med. Det var Ulf Svensson som löpte 1000 m. i pojkar C och han blev där fyra.

Till Kalle-Anka-mästerskapets distriktsfinal i Kinna den 25 augusti var SIK ganska talrikt representerat. Bland dom som fick fina placeringar kan nämnas: Ulf Svenssons 4:de plats i pojkar C 1000 m. Kristina Alenäs 1:a i höjd flickor D, Ingrid Johansson 1:a i 100 m. flickor D, Kristina Alenäs 4:a i samma lopp, Maria Arvidsson 4:a i höjd flickor D samt Torben Andersén 3:a i 100 m. pojkar D. Övriga fick nöja sej med blygsammare placeringar.

1975 För Sture Johansson blev det tidig premiär, då han startade i terräng-DM. Banan mätte 12,000 meter och Sture löpte i mål som sexa.
Ulf Svensson, som tävlade i pojkar B, 6,000 meter blev sjua i sin klass.

I DM-10,000 meter i Borås den 20 maj satte Sture nytt klubbrekord med tiden 32.17,4 min. och han blev tvåa i loppet.
Tvåa blev han också i Kullingsloppet den 24 maj.och sen fortsatte han den 28 maj med att bli kindsmästare i terräng. I samma KM vann Lars-Göran Olsson juniorklassen och Ulf Svensson pojkar B. Den tävlingen gick i Tvärred.

Den 1 juni löptes Maraton-SM i Sollentuna och där startade 62 löpare. 14:de man i prislistan blev Sture med tiden 2.33,55 tim. liktydigt med nytt klubbrekord. Två placeringar före honom löpte en före detta SIK-are, Leif Wrigfeldt, Kinna IF i mål.

Årets DM i friidrott gick på Ryavallen i Borås den 16-18 juni och där var SIK representerat av Sture Johansson och Ingvar Pettersson. Båda skötte sej med en äran och ordnade till tre nya klubbrekord. Ingvar stötte kulan 13,59, vilket även är nytt kindsrekord. I släggtävlingen blev det åter ett DM-tecken för 50,74 m. och vikten hyvade han iväg 17,26 m. med ett nytt D-rekord som följd. Sture satte nytt klubbrekord i löpn. 5000 meter med tiden 13,59 min. och han blev trea på det resultatet.

Ingvar var en av Västergötlands båda släggkastare i triangelmatchen

Småland-Östergötland-Västergötland i Nässjö den 7 september. Som vanligt vann hann med ganska bred marginal före bäste smålänning och det var bara i slägga och stav som Västergötland kunde notera vinster.

I friidrottssektionens samlingspärm för 1975 finns en resultatlista från Vintermaran den 23 november. Var tävlingen ägde rum finns inte angivet, men där fanns deltagare från Sverige - Norge och Finland. I klass 1, där Sture startade, fanns inte mindre än 87 deltagare och han löpte i mål på en 16:e plats. Ingen dålig avslutning på en i övrigt mycket fin säsong. I sektionsrapporten över arbetsåret 1975 står ordagrant."Sture Johansson, SIK:s bäste långdistanslöpare genom tiderna, har gjort sin bästa säsong, sedan han började friidrotta för 8 år sedan på allvar!!

Beträffande Ingvar har samma årsrapport följande omdöme: "Han har mycket ogjort i denna gren(slägga) och då han är i början av sin seniorbana väntar vi rejäla resultatförbättringar i fortsättningen. Hans systematiska dagliga träning är en garanti för detta!!

Även när det gäller dom allra yngsta har året varit bra och klubben har arrangerat ett 10-tal Kalle-Ankatävlingar å Högvalla. 9 av deltagarna i dessa tävlingar kom med i Distriktsfinalen. Av dessa blev 2 distriktsmästare, nämligen: Peter Lejon, 100 meter och Marianne Karlsson, längd. Tillsammans med snabba 100-metersflickan Catarina Thorén reste dom båda distriktsmästarna till Riksfinalen i Karlstad. Där lyckades Peter Lejon bäst, då han kom på 8:de plats i 100 meter, där han hade tiden 13,4 sek, vilket ger honom en 10:de plats i sin klass i Sverigestatistiken.

Då sektionen har startat en friidrottsskola i nybyggda Idrottshallen kommer ungdomarna att få tillfälle till träning året runt.

1976 Blev ett mörkt år för Ingvar Pettersson, som inte har kunnat deltaga i någon tävling i sina specialgrenar på grund av en ryggskada. Men i början av säsongen hann han dock sätta ett nytt klubbrekord, då han i en tävling i inomhushopp klarade 1,49 m. i höjd utan anlopp.

Desto mer har Sture Johansson tävlat och härjat i toppskiktet i många långlopp. Antalet lopp för honom har varit ett 20-tal och han inledde den 16 maj med att bli trea i Navästerrängen 17 km. Den 22 maj gick SM i Maraton i Skänninge, "Skeninge-Maran"kallad. Att det var en hård "mara" som löparna hade att tampas med bevisas väl bäst av att, av 91 startande löpte bara 71 i mål. Sture befann sej bland dom som höll ut hela distansen och var 20:de man i mål. Därmed blev han bäste västgöte i loppet.

Den 10 juni var IKO-KORPEN i Grimsås arrangör för Kindsmästerskapen i terräng och där ställde 2 SIK-are upp och lade beslag på 2 KM-tecken. Det var Sture som vann seniorklassen,,6000 meter och Ulf Svensson som blev mästare i Pojkar B, 2000 meter.

Nästa "kortdistanslopp" för Sture var DM 10000 meter i Tibro den 29 juni, där han löpte i mål som tvåa, endast 4,4 sekunder efter segraren.

En vecka tidigare, den 21 juni, löpte han 5000 meter i DM i Skövde och där hamnade han på tredje plats.

Årets Götalandsmästerskap i Friidrott gick i Karlskrona den 31 juli. I löpning 10000 meter ställde Sture upp och blev 6:a,29 sekunder efter segraren.

Varbergsspelen, på Påskbergsvallen,gick den 4 augusti och i 5000-metersloppet, med internationellt inslag,satte Sture ett nytt klubbrekord. Det kom att lyda på 15.34,8 minuter och på den tiden blev han 10:de man, vilket visar att han hade ett,minst sagt, kvalificerat motstånd.

Årets DM i landsvägslöpning 25000 meter löptes i Herrljunga den 21 augusti. Där tog Sture DM-titeln före Åke Ivarsson, Navåsens FK.
Ännu en SIK-are, Stig Olsson ställde upp och kom på 13:e plats.
I Kinnaloppet, den 12 september, 20 km. löpte Sture in som 5:te man, slagen med 13 sekunder av förre SIK-aren Leif Wrigfeldt Kinna IF.

Nästa gång dom båda möttes var i Göteborg-Marathon den 19 september och det gällde samtidigt som DM för Västergötland. Denna gången var det Leif som fick se sej slagen, ty Sture vann och blev därmed D-mästare. Hans tid var 2.31,40 tim.

Billingehusloppet, 20 km. (inget datum angivet i resultatlistan) hade samlat ett 40-tal löpare. Sture löpte i mål som 6:a och närmast efter honom kom Leif Wrigfeldt. Även nu var Sture förste västgöte.

Brämhultsloppet, 15 km. löptes den 24 oktober och där blev rollerna ombytta, med Leif på 6:e och Sture på 7:e plats.

"Vintermaran" i Stockholm den 21 november, var årets sista långskubbartävling och den gav klubben ett nytt rekord att införa i rekordtabellen. I sektionens årsrapport värderas hans 7:e placering som hans bästa prestation under året. Sture klockades där för 2.29,04 tim.

Med detta avslutningslopp har Sture avverkat sin hittills bästa säsong under sin löparkarriär och därmed gett SIK en god PR ute i Idrotts-Sverige.

Under året har det också varit god fart på ungdomsverksamheten och vid årets Kalle-Anka-tävlingar kvalificerade sej 9 ungdomar till distriktsfinalen i Mariestad. Peter Lejon i pojkar C lyckades bäst och kvalificerade sej till Riksfinalen i Karlstad. 3 av ungdomarna harocksåå representerat Västergötland i en landskapsmatch mot Värmland och Göteborg. Dessa var, förutom Peter Lejon, Ingrid Johansson och Olof Andersson.

Dessa ingick i Västergötlands stafettlag 4 x 100 m.

VidVästergötlands Friidrottsförbunds 25-årsjubileum på Billingehus ~~fick~~ fick följande 4 ledare utmärkelser i form av medaljer och diplom: Alf Jernlid, Stig Jansson, Leif Larsson och Gerhard Ahlqvist.

1977 Årets sektionsrapport är ganska kortfattad, då tävlingsaktiviteten inte varit så livlig som under dom båda senaste åren.

Detta gäller främst seniorerna, då såväl Sture Johansson som Ingvar Pettersson på grund av skador inte kunnat idrotta i någon nämnvärd utsträckning.

Ingvar kunde dock ställa upp i DM i Borås, där han,trots att han inte var i toppform,kunde hemföra ett DM-tecken i slägga, resultat 48,82 m.

För Sture finns endast resultat från Brämhultsloppet, där han kom 9:a i elitklassen, Rydboholmsloppet, där han blev 5:a och Billingehusloppet som gav honom en 6:e placering. Den senare placeringen anses vara mest meriterande.

Ungdomsverksamheten, i huvudsak bland Kalle-Anka-ungdomarna, har kunnat glädjas åt fina framgångar. Ett 50-tal ungdomar har deltagit i kvaltävlingarna till Distriktsfinalen, varav 8 kom till final. Av dessa blev Peter Lejon i P 14 2:a på 100 m. med 12,5 sek. Ingemar Georgsson i P 12 2:a i längd med 4,65 m. Per-Anders Eriksson 2:a i häck 100 m. tid 18,1 sek. Dessa 3 blev uttagna till Landskapsmatchen mot Göteborg och Värmland i Karlstad. Där lyckades Per-Anders bäst, då han blev 3:a i 100 m. häck med 17,2 sek. Peter löpte 100 m. på 12,2 sek. Han nådde samma tid vid Kalle-Ankas Riksfinal i Karlstad, där han var ensam SIK-are.

Att friidrotten befinner sej i en vågdal bevisas av att den granndistriktstävling som SIK skulle arrangerat måste inställas på grund av för dåligt antal anmälningar från utomstående klubbar.

Även i Kindsmästerskapen lyste deltagare från övriga kindsklubbar helt med sin frånvaro.

1978 blev ett betydligt ljusare år för Sture Johansson, som därmed synes ha återställts från fjolårsskadorna. Redan den 2 april ställde han upp i ett långlopp med deltagare från Danmark, Tyskland och Norge. Det gick i Malmö och hade det långa namnet"Malmöfrisksportarnas Maraton". Alltså det verkliga långloppet. 3 danskar och 1 norrman hann passera mållinjen innan Sture, som förste svensk, löpte i mål på tiden 2.34,08 tim.

I Ymers Terräng i Borås hamnade Sture på 7:e plats och efter seger i ett lopp med det egendomliga namnet "Tråddragarrundan" ställde han upp i det anrika Kungsbackaloppet. Detta som gick den 5 maj var det 81:a i ordningen och löparna startade i Göteborg och målet låg i Kungsbacka, som fått ge namn åt loppet. 119 löpare ställde upp på startlinjen, men av dessa var det 4 man som inte orkade ända fram. Den som den här gången var snabbast och uthålligast var överraskande nog Sture Johansson, Svenljunga IK. 2:an,Bo Holmén från Trollhättan,förmådde inte hålla samma tempo utan blev slagen med 14 sekunder. Stures tid var 1.33,55 tim. och med den segern fick han en inteckning i Göteborgs-Postens vandringspris.

Efter detta kraftprov, med så gott resultat, ställde Sture upp i DM i Skövde i 2 lopp, där han passade på att sätta nya klubbrekord. 5000 meter

avverkade han på 15,29,4 min. på vilken tid han blev 4:a. I nästa lopp, som för långdistansaren Sture nästan kan klassas som sprinterdistans, klarade han en 2:a plats i prislistan. Tiden 9.50,2 min. har fått plats i klubbrekordtabellen.

Vid samma DM fanns ytterligare två SIK-are med. Ingvar Pettersson och Bo Johansson, vilka ställde upp i sina specialgrenar slägga och vikt.

Ingvar tog, sin vana trogen, DM-tecknen i båda grenarna, trots att han i år inte kunnat träna lika rationellt som tidigare. Därför når inte resultaten upp till dessa tidigare DM-segrar. I slägga blev det 48,45 och i vikt 14,50 m.

Bosse klarade en 7:e plats i slägga och 4:de i vikt och resultaten blev: 37,45 och 12,95 meter.

SM i Maraton gick i år ända uppe i Umeå. Det var arrangerat som ett varvlopp 6 x 7 km. Att loppet var hårt bevisas av att av 50 startande var det bara 40 som fullföljde. En av dom som bröt var en av senaste årens mest topplacerade löpare, nämligen Lars Enqvist Kils AIK. Sture fullföljde och löpte i mål som 14:e man. tid 2.31,07 tim.

DM på 10000 meter avgjordes i Borås och där fanns också Sture på startlinjen. Där fanns också Leif Wrigfeldt och i uppgörelsen mellan dessa kom Sture lite för sent över mållinjen, Leif slog honom med 8 sekunder.
Isabergsloppet i Småland mätte 20 km.blev en klar seger för Sture, som i mål var 4 minuter före 2-an.

Ytterligare långlopp värda att nämna är: DM landsväg 25000 meter 2 sept. Sture satte nytt klubbrekord med 1.21,36 tim. Rydboholmsloppet (inget datum angivet) där Sture blev 3:a på den 18 km långa banan samt slutligen Delsjöloppet den 22 oktober där han kilade in sej mellan alla göteborgarna och belade en 4:e plats.

När det gäller Kalle-Anka-ungdomarna har det dykt upp ett par nya namn, istället för dom som slutat skolan i Svenljunga och därmed försvunnit från SIK:s tävlingar. Tommy Stensson klarade en 3:e plats i höjd och Niklas Salander likaledes en 3:dje plats i löpn. 100 m. i Distriktsfinalen.
Niklas fick också fepresentera Västergötlands ungdomslag i 100 m. och stafett vid landskapsmatchen mot Värmland och Göteborg.

Allt som allt har under året ett 50-tal ungdomar varit igång i diverse tävlingar. Bara ett litet fåtal seniorer finns upptagna i tävlingsprotokollen.

1979 har inte varit något toppår för SIK-idrotten. Seniorerna har alltmer tunnats ut till antalet och det är nu bara Sture Johansson och Ingvar Pettersson som tränar lite mer rationellt. Båda har emellertid tävlat betydligt sparsammare än tidigare. Övriga seniorer har kommit upp i oldboysåldern och utövar idrotten mer som motion, mest i form av klubbtävlingar.

Ingvars tävlande har inskränkt sej till DM i Borås den 11 juni, där han, sin vana trogen, erövrade 2 DM-tecken i sina paradgrenar slägga och vikt. Som en uppmjukning ställde han också upp i KM på Högvalla där han tog KM-tecknen i kula, diskus och slägga, före Leif, Gerhard och Bosse.

Stures mer meriterande lopp gjorde han i bl.a. x MAIK-spelen i Göteborg den 18 juli, där han vann B-finalen på 5000 meter. Etta blev han också i Visingsörundan 18,2 km. den 19 augusti. Distriktsmästare blev han i Götalandsmästerskapen på 25000 meter landsväg i Mellerud den 18 juli, samt på 10000 meter i Mellerud den 9 september.

En av sina bästa prestationer gjorde han dock senare på hösten, då han, i "Vintermaran" i Stockholm kom i mål som 15:e man i ett lopp som var späckat med topptränade svenska och utländska "stjärnor". Han var där endast 19 sekunder från sitt eget klubbrekord i maraton.

Årets Kalle-Anka-DM gick i Borås den 19 augusti där 12-åringen Ove Persson kom 2:a i höjd och kula. I dessa båda grenar blev Thomas Hallberger 6:a resp. 7:a. Kalle Karlsson kom 2:a i stav i pojkar 14 år och Tommy Stensson klarade 3:dje platsen i höjd i samma åldersklass. Ytterligare ungdomar deltog också i dessa tävlingar, men kom på blygsammare platser i prislistorna.

Tommy Stensson, Ove Persson, och Ingemar Georgsson gick vidare till Riksfinalen i Karlstad. Ingemar gick vidare på en 2:dra placering i längd.
Ett tiotal tävlingar som kvalificering till detta DM har under året arrangerats på Högvalla med ett deltagareantal på omkring 25-talet varje gång.

70-talet började optimistiskt, med en livlig aktivitet bland såväl seniorer, oldboys, juniorer och ungdomar i skolåldern. Denna aktivitet har dock mattats av betydligt under senare år.

1969-års sammanfattning avslutades med frågan: Hur många av dagens friidrottare finns kvar i SIK-leden när det är dags att skriva nästa decenniums "eftermäle"?

Tyvärr har det "gamla gardet" i det närmaste utplånats i tävlingssammanhang. Dom namn som från år till år återkommit i denna historik har från mitten av decenniet varit Ingvar Pettersson och Sture Johansson. Deras prestationer harvarit av mycket hög klass, som vi sett i årsrapporterna.

Men, trots intensivt Kalle-Anka-tävlande har inga nya namn ännu kunnat skönjas. Namn som ska kunna ta upp kampen med det äldre gardet och med dom rekord som dessa genom hård träning kunnat prestera och fått in i rekordtabellen.

1980 blev närmast ett da capo på föregående år, i det att namnen Sture Johansson och Ingvar Pettersson varit årets ljuspunkter. Deras prestationer har, som vanligt, varit av hög klass. Men bakom dom har det varit lika tomt ifråga om tränings-och tävlingsvilliga SIK-are som under senare år.

Ingvar har varit mycket sparsam med tävlandet och även ifråga om träningen har det blivit si och så. Enda tävlingstillfället var DM i Skövde den 17 juni, då han närmast utklassade sina medtävlare. Med över 6 meter slog han tvåan i slägga och med närmare 1,5 meter distanserade han tvåan i vikt. Det verkar som om han har tappat den verkliga tävlingslusten, trots att han har så stora förutsättningar i sina specialgrenar.

Sture, däremot, fortsatte att vara lika tävlingsflitig och gjorde många fina tävlingar. Här följer en uppräkning av hans lopp under säsongen, utan angivna tider: Villstadsloppet, den 10 augusti, där han blev 2:a. Visingsörundan, den 17 september, 3:a, Isabergsloppet, 30 augusti , 2:a, Kinnaloppet, 7 september, 2:a, Bredarydsloppet, 14 september, 1:a, KM-terräng, 16 september, 1:a, Vätter-Maran, 20 september, 4:a, Villstads-Maran, 18 oktober, 1:a.

Dessutom ställde han upp i Lidingöloppet, där han i det internationella 30-kilometersloppet blev 26:a och slog flera europeiska storlöpare.

Årets Kalle-Anka-tävlingar lockade många av det yngre gardet att mäta sina krafter. Till distriktsfinalen i Alingsås hade ett flertal SIK-are kvalificerat sej och där lyckades Tommy Stensson bäst. Han vann 100 m, 100 m. häck och längd. Han tävlade i 14-årsgruppen och 13-åringen Ove Persson vann stav och blev 3:a i sin grupp. Dessa båda fick deltaga i Riksfinalen i Karlstad, men lyckades inte nå finalomgången. Övriga deltagare från SIK kom på blygsammare platser i prislistorna.

1981 "Även om inte bredden är så god i alla åldersgrupper så har dock en del fina framgångar noterats under det gångna året.
Ifråga om DM-titlar har det varit ett rekordår. Det har blivit 7 st. och det är det mesta vi någonsin erövrat under en säsong"

Detta är ett citat ur sektionens årsberättelse, som vidare meddelar att klubbens friidrottare under året deltagit i ett 30-tal tävlingar.

DM-titlarna har,inte oväntat, erövrats av Sture Johansson och Ingvar Pettersson, seniorer och Tommy Stensson och Ove Persson i ungdomsklassen. Sture i Maraton och Ingvar i Slägga. Tommy på 100 m. och längd, Ove i höjd och stav.

Sture är sistaårs senior och har, innan han hamnar i oldboyklassen, varit i farten på tävlingsbanorna ett tiotal gånger i år. Här ett litet axplock på hans tävlingsresultat: Götalands-M i terräng i Kinna 20 april, 12000 m. 4:a i GM och 2:a i DM, som ingick i samma tävling. Ymers terräng, Kl 1 elit, 8000 m. 3:a. Kungsbackaloppet, där Sture tidigare gästspelat 1974 och 1978, gick

den 28 maj. Där hade han fina placeringar att försvara, då han vann 1974 och blev 2:a 1978. I samband med resultatlistorna hade arrangörerna, Solvikingarna, skildrat loppet på följande sätt:"Det var länge sedan som loppet genomfördes under sådana svåra vinförhållanden som det var i år. Motvinden var stundom mycket pressande och loppet torde ha varit kämpigt för de flesta deltagarna. Solvikingarna hoppas att du ändock är nöjd med loppet och att du kommer till det 85:e Kungsbackaloppet på Kristi Himmelfärdsdag den 20 maj 1982!"

Sin vana trogen höll han sej i teten och gick i mål som god tvåa, efter Christer Fabricius IF Göta. I klass 1, där Sture startade tillsammans med 60 löpare fanns även internationellt inslag.

Årets SM i Maraton arrangerades av 80-årsjubilerande Fredrikshofs IF den 27 juni och tävlingsplats var Djurgården. 42 löpare ställde upp i seniorklassen, men av dessa var det endast 25 som orkade i mål.

Sture visade att han tillhörde den verkliga eliten, då han löpte i mål som 5:e man. Han tog samtidigt revansch på Christer Fabricius IF Göta, Karlstad, som"gick" i mål före honom i Kungsbacka. Här slog han honom med hela 4 minuter och han hade tiden 2.26,53 tim.

Även i Götalands-M ställde Sture upp, där var sträckan bara 10000 meter, och fick nöja sej med en 9:de plats. Den tävlingen gick på Malmö Stadion den 24 juli med Heleneholms IF som arrangör.

Då Sture brukar lyckas bra när han ställt upp i Solvikingarnas, i Göteborg, arrangemang ställde han också upp i Göteborgs Marathon den 19 september. Det gick också vägen den här gången i det att han löpte ifrån alla sina medtävlare och därmed satte nytt klubbrekord med tiden 2.25,03 tim. Hans närmaste konkurrent, Lars Johansson, IK Bergaström var endast 3 sekunder efter i mål. Detta lopp gällde även DM för Västergötland, varför han också erövrade ett DM-tecken samtidigt.

I Bredarydsloppet och Brämhultsloppet hamnade han på 3:dje, resp. 8:de plats.

I"Stockholms-Maran" blev han 13:e man och i år är han rankad som 13:e man på Sverige-bästa-listan. Utöver det nya klubbrekordet i maraton har han även hunnit putsa upp klubb-och kindsrekordet på 5000 meter till 15. 26,52 min.

Beträffande Ingvar, så har hans enda tävlingstillfällen varit stora DM och Kindsmästerskapen. Som vanligt blev det DM-tecken i slägga och vikt vid DM i Skövde den 18 juni och vid KM å Högvalla den 27 september.

15-årige Tommy Stensson och 14-årige Ove Persson har, som tidigare nämnts, varit klubbens framgångsrikaste ungdomar. Förutom att Tommy erövrat DM-tecknen i 100 m. och längd har han blivit 10:e man i Skol-SM. Hans bästa

100-meterstid harvarit 11,6 sek. och på 200 m. har han löpt på 24,2 sek. Dessutom harhan nått goda resultat i längd och höjd.

Ove Persson som lyckades komma till Riksfinalen i Kalle-Ankaspelen kom 9:a i höjd på 1,73 m. och 12:a i stav på 2,80 m.

Klubben skulle behöva flera lika tränings-och tävlingsvilliga ungdomar, som inte "lägger av" innan dom nått junioråldern. Tyvärr är det alltför tunnsått med ungdomar som vill underkasta sej den hårda träning som behövs för att kunna hävda sej i större tävlingssammanhang.

1982 har friidrottsarbetet gått i ungefär samma hjulspår som tidigare. Sture Johanssons långlopp, Tommy Stenssons och Ove Perssons deltagande i ungdomstävlingar och diverse Kalle-Ankatävlingar på hemmabanorna samt sparsamt tävlande av Ingvar Pettersson. Det innefattar allt som skett inom den fria idrotten i SIK under året.

Men, för att gå in på detaljerna, så har 5 oldboys, 1 senior, 2 juniorer och ett 30-tal ungdomar deltagit i 25 tävlingar.

För att börja med ungdomarna, har sektionens årsrapport följande uppgifter: "I Kalle-Ankamästerskapstävlingarna fick vi endast 1 som kvalificerade sig till Distriktsfinal. På hemmaplan har vi arrangerat 9 Kalle-Ankatävlingar med ganska gott deltagareantal."

"I ungdomsklasserna har vi flera lovande ungdomar och våra DM-titlar har erövrats i Ungdoms-DM!"

"Ingvar Pettersson, senior, som numera tävlar sparsamt fick i år finna sig i att komma på andra plats i årets DM efter en lång rad DM-segrar i slägga!"

"En av våra mest aktiva har varit Sture Johansson fr.o.m. i år oldboy. Han har deltagit i många långloppmed goda resultat som följd och tagit hem många klassegrar!"

Hans långlopp i kronologisk ordningsföljd: Den 5 maj startade han i Navåsterrängen, 17 km. Sture vann en klar seger i kl.M 35, tid 64,30 min. och slog tvåan med ca 3 minuter. 16 maj i Gnosjö Tråddragarrunda, 18,8 km. Klass H 35, seger med tiden 1,03,01 tim. På den tiden hade han blivit trea i hela tävlingen.

20 juni, Rydöloppet i Rydöbruk: Tvåa i M 35, 85.10,4 min.

3 juli Örebro City Marathon, klass M 02: Tvåa på 2,27,30,80 tim.

17 juli, Fästningsloppet, Varberg, 21 km: Trea på 70,21 min.

28 juli, Isabergsloppet, Hestra, klass 2 M 35 20 km. Sture etta på 1.13,05 tim. cirka 4,5 minuter före tvåan.

18 september, Vätter-Maran, Huskvarna, Här startade Sture i huvudklassen, klass 1, där han kom på en tionde plats i prislistan bland 90 startande. Hans tid var 1.21,07 tim. Därmed har vår bäste långskubbare genom tiderna avverkat ytterligare en fin säsong och gjort fin propaganda för SIK:s färger.

Tommy Stensson och Ove Persson startade i Knallespelen i Borås den 6 juni i P 16 och för Tommys del blev det seger i 200 meter med tiden 24,3 sek. samt en tredjeplats i längd, då han hoppade 5,43 m.

Ove Persson deltog i höjdhoppet, där han blev etta med 1,75 m.

I samma tävling deltog även Sofie Carlsson i 80 m. F 14 och hon kom trea med tiden 11,4 sek.

I junior-DM den 8 juni kom Tommy femma på 200 m. med tiden 24,3 sek. och i stora DM i Skövde den 17 juni fick han tiden 11,9 sek. 100 m. försök, men nådde inte finalen. I samma DM klarade Ove Persson 1,75 m. i höjd och kom nia bland betydligt äldre medtävlare.

Ove klarade en seger och U-DM-tecken i Mariestad genom att vinna stavhoppet med 3 meter. Samtidigt kom han fyra i höjd med 1,70 m.
Vid samma DM kom Tommy trea i 100-metersfinalen med 11,9 sek. och vann 400-meter med 55,8 sek. Dessutom vann han höjdtävlingen på 1,73 m.

I stortävlingen Junior-SM i Sollentuna gjorde Tommy "årets prestation" genom att löpa 400 meter på 52,39 sekunder. Med denna tiden kom han på en hedrande fjärdeplats i finalen.

Tommy deltog även i Gisleiaden i Villstad den 24 juli och vann 200 m. tid 24,36 sek. och kom fyra på 110 häck, tid 17,35 sek.

Årets Kindsmästerskap arrangerades av Blidsbergs IK den 11 sept. och där tog SIK hem 4 KM-tecken genom: Tommy Stensson, 400 m.kula och diskus genom Kurt Ahlberg och slägga genom Ingvar Pettersson .

Tommy blev tvåa på 100 m. längd och tresteg. Ove Persson tvåa i höjd och stav. Kurt Ahlberg kom tvåa i spjut och Leif Larsson tvåa i diskus.

Tommy har, förutom i nämnda tävlingar, varit med om att representera Västergötland i ungdomslaget mot Värmland och i seniorlaget i triangelkampen Småland - Västergötland - Östergötland.

Därmed skulle friidrottens verksamhet under 57 år vara genomgången. Det skulle vara mycket mer att notera, många fler namn att nämna, men det bleve kanske en alltför lång lista som skulle fordra för stort utrymme i denna, mer än halvsekellånga, skildring av friidrottsverksamheten i SIK.

Friidrotten har inte den vind i seglen nu som den hade då klubben var ung. Utvecklingen har gått mot alltmer specialisering, vilket lett till att ungdomarna inte vill underkasta sej den hårda träning som fordras för att komma upp i den verkliga toppen. Vi som var med under dom första åren minns med saknad vilken stimulans dom små klubbmatcherna utgjorde för att grabbarna skulle gå in för träningen. Nu finns det blott ett litet fåtal klubbar som utövar friidrotten, eller "allmänidrotten", som den hette i början. Det var på den tiden när en liten buckla, erövrad i en tävling, var en dyrgrip i smågrabbarnas ögon.

Att den tiden aldrig kommer tillbaka vet vi, men vi känner ett visst

vemod när vi tänker tillbaka på den tid när inte pengarna betydde allt. Den tid då alla jobbade idéellt och inte fordrade ekonomisk ersättning så fort nånting skulle utföras.

Ännu är inte alla dessa idealister försvunna. När det gäller Svenljunga Idrottsklubbs friidrott måste ett namn nämnas: STIG JANSSON har under många år haft den ofta otacksamma uppgiften att organisera träning, tävlingar och allt organisationsarbete. Han är den som är utan konkurrens, när det gäller att utan avbrott ha tillhört friidrottssektionen. Utan hans uppoffrande arbete skulle SIK:s friidrott, liksom i många andra klubbar, varit ett minne blott.

Ska den nyanlagda i drottsplatsen, Mogavallen, vid sim-och idrottshallen bidra till ett ökat friidrottsintresse i Svenljunga? Ja, det får framtiden utvisa.

Denna friidrottsberättelse påbörjades med att bl.a. nämna vilka som fanns med i första sektionen 1928. Därför bör det vara på sin plats att tala om sektionens sammansättning år 1982: Gerhard Ahlqvist, ordf. Stig Jansson, sekr. Ingvar Pettersson, kassör, Alf Jernlid, v. ordf. Kurt Ahlberg, Leif Larsson och Bo Johansson, övr. ledamöter.

SIK:s MESTE FRIIDROTTARE

Under årens lopp har många namn passerat revy i start- och prislistor i dom idrotter klubben haft på sitt program.

Det stora flertalet har dock gett upp efter bara ett fåtal år, medan en och annan envist fortsatt i decennier. Kanske har det varit så att naturbegåvningarna tröttnat fortast, när det börjat ta emot och entusiasmen svalnat?

Inom friidrotten har funnits flera toppnamn, som synts i sportspalterna under många år. Manfred Johansson, Artur Broberg, Elis Hallbarg, Bertil Svensson m.fl.m.fl.

Ett namn har funnits med under ett 30-tal år. LEIF LARSSON . Hans namn har återfunnits i start- och prislistorna inte bara på små hemmatävlingar, utan också i internationella tävlingar. Inte för att han tänkt konkurrera om några topplaceringar utan för att han trivts med att vara med och tävla.

Leif har under sina tre tävlingsdecennier hunnit erövra närmare 40 kindsmästerskapstecken och 30-talet klubbmästerskapsdito. Första Kindsmästerskapet tog han 1949, då han blev juniormästare i kula. Sen dess har han lagt beslag på 16 KM-tecken i diskus, 8 i kula, 4 i femkamp, 3 i längd, 1 i höjd, och 1 i spjut. Därmed har han satt ett rekord som ingen SIK-are kan konkurrera med honom om.

ERÖVRARE AV DM OCH SM-TECKEN

När det gäller erövrade DM-tecken leder INGVAR PETTERSSON även kallad "Slägg-Ingvar" före STURE JOHANSSON.

Ingvars specialgrenar har varit slägga och vikt och i dessa båda teknikgrenar har han varit den obestridde distriktsmästaren under ett decennium. Hans DM-teckensamling omfattar 1 ungdoms-DM-tecken och 3 junior-DM-tecken i slägga, erövrade under 1970 - 1973. Som senior tog han 8 tecken i slägga och under samma årsföljd hann han med att också erövra 7 tecken i vikt, en gren för verkliga kraftkarlar.

Ännu ett strå vassare är dom tre SM-tecken han tog i slägga. Ett tog han i Ungdoms-SM och två i Junior-SM 1972 och 1973.

Utöver dessa utmärkelser har han också diverse Kindsmästerskap, Klubbmästerskap samt Klubbrekordtecken i slägga m.fl. grenar.

STURE JOHANSSON; klubbens meste långdistansare, har under tiden 1976 - 1984 hunnit löpa i mål som DM-segrare 8 gånger. 1976 var distanserna 25,000 meter och Maraton. 1979 10,000 meter och 25,000 meter. 1981 inskränkte det sej till Maraton. 1984 blev det inte mindre än 3 tecken då han i klassen H-35 vann Terräng-- Halv-Maraton och Maraton.

Även 1 SM-tecken pryder upp hans prissamling och detta tog han 1984 då han i H-35 vann Maraton.

Utöver dessa fina troféer har han 8 Kindsmästerskapstecken, varav 2 i 3,000 meter A i terräng.

Dessa båda SIK-kämpar har därmed bidragit till att klubbens namn haft en god klang även i större sammanhang, i kamp med sverigeeliten.

STIG JANSSON

Ingen idrott kan utövas utan en stab av goda ledare och funktionärer. För SIK:s del har under årens lopp många tusentals oavlönade arbetstimmar utförts av intresserade funktionärer.

När det gäller flesta antalet aktiva år inom en idrott så ligger Stig Jansson långt framför alla andra. Hans arbetsområde har varit friidrotten och han kom med i sektionen som ung grabb redan 1947. Då valdes han till vice sekreterare och fick förtroendet att året därpå bli ordinarie på den posten. Att han skött den sysslan till belåtenhet bevisas bäst av att han ännu, år 1984, innehar densamma.

Samtidigt har han samma funktion i Kinds Idrottsring sen många år tillbaka.

Han har under årens lopp genomgått flera kurser och är Steg-4-utbildad instruktör. Bland genomgångna kurser kan nämnas Svenska Friidrottsförbundets grundkurs på Bosön 1966 och samma förbunds Specialinstruktörskurs 1967. Och dessutom ett antal fortbildningskurser i olika grenar.

Sedan 1973 är Stig ledamot i Västergötlands Friidrottsförbunds utbildnings- och instruktionskommitté. Hjälper till vid utbildning av träningsledare i distriktet i kastgrenarna och vid läger och sammandragningar för aktiva och hemortstränare.

Som synes är det ett vidlyftigt fält han har att jobba på och utan hans stora intresse skulle friidrotten i Svenljunga inte existera numera.